

DE PASSIEVRUCHT

Kees van Beijnum
Maarten Treurniet

Gebaseerd op het boek 'De Passievrucht'
Van Karel Glastra van Loon

1

EXT. AMSTERDAMSE BOS/RENAULT 5 - NACHT (1986)

1

Het regent hard in de schemering. Een gele Renault 5 staat geparkeerd aan de rand van een meer. We zien hem van een afstand staan.

We zien MONIKA, een levenslustige, knappe vrouw van 23. Ze zit achter het stuur naast Armin in de auto.

MONIKA

Waar zijn die nachtegalen nou?

ARMIN

Het regent.

MONIKA

Mooie verrassing. Ik hoor niks.

ARMIN

Omdat het régent. Ze zingen niet als het regent.

Na een korte stilte. Ze kijken elkaar aan, iets te lang. Monika glimlacht.

MONIKA

Je bent geil, hè?

Ze kijkt hem aan, legt haar hand op zijn gulp en wat zij voelt bevestigt haar vermoeden. Armin pakt Monika vast. Ze kussen. Hij begint haar uit te kleden. Dan werkt Monika zich uit zijn greep.

ARMIN

Wat is er?

Ze geeft geen antwoord en stapt uit de auto. Met haar spijkerjack als regenscherm boven haar hoofd plast ze in het gras.

Dan gaat ze voor de brandende koplampen van de auto staan en begint ze zich uit te kleden, een striptease in de regen. Langzaam en geraffineerd gaan haar kledingstukken een voor een uit. Ze ontbloot haar borsten.

Armin die vanuit de auto naar haar kijkt, wordt gek van begeerte. Monika maakt de striptease helemaal af. Pas dan stapt ze naakt en met kletsnat haar weer in de auto.

Armin trekt zijn T-shirt ongeduldig omhoog en maakt zijn broek open...

Daarna beginnen Armin en Monika in de daartoe wat te krap bemeten auto te vrijen. Het gaat er hartstochtelijk aan toe. Opvallend is de manier waarop Monika naar Armin's gezicht kijkt, alsof ze gefascineerd is door zijn genot.

Door de ruit van de wagen ziet Monika twee koplampen naderen.

2 EXT. AMSTERDAMSE BOS - NACHT (1986) 2

Een auto is achter de Renault gestopt.

Een man stapt uit, hij heeft een zaklantaarn in zijn hand, knipt die aan en loopt in de stromende regen naar de Renault.

Hij is al bijna bij de wagen.

Terug in de Renault waar Armin en Monika nog steeds gepassioneerd bezig zijn. Monika 'zit' bovenop Armin en ziet de zaklantaarn dichterbij komen.

Dan, op het moment dat Armin klaarkomt, worden ze beschenen door het licht van de zaklantaarn. Monika kijkt naar opzij en ziet het gezicht van een agent in de omlijsting van het raam.

We zien Armin en Monika in het licht van de zaklantaarn. De lichtbundel richt zich nu op Monika.

AGENT

Alles in orde, mevrouw?

MONIKA

Ja.

3 INT. EILEIDER 3

Wit. Aanzwellend geluid. Het lijkt alsof we worden weggeschoten. Om ons heen ontstaan spermatozoïden en we beginnen aan een psychedelische trip.

We zien de intrigerende, microscopische beelden van zaadcellen, honderden krioelende spermatozoïden op hun verbeten zwemtocht door de eileider.

We zijn één zo'n zaadcel tussen de moordende concurrentie op weg naar de eicel.

We vliegen als het ware door prachtige gekleurde tunnels.

Over deze beelden: TITELS.

Geen enkele andere zaadcel lukt het om binnen te dringen in de eicel.

We komen steeds dichterbij en de eicel wordt beeldvullend. Nog dichterbij zien we de wand van de eicel en uiteindelijk passeren we de barrière.

Wit.

4 INT. KAMERTJE IVF-KLINIEK - DAG (HEDEN)

4

Wit.

ARMIN (V.O.)

Sperma...

Fade uit wit. We zien op een tv PORNOBEELDEN: Een vrouw zit op haar knieën een man te pijpen in het vooronder van een woonschip. Gekreun, gehijg, het ziet er allemaal heel doeltreffend mis uit.

ARMIN (V.O.)

Wist je dat een gezonde man van
rond de dertig die twee keer per
week met een vaste partner naar bed
gaat elke keer dat hij klaarkomt
300 miljoen zaadcellen
produceert...

Dan zien we, in een totaal witte ruimte, Armin liggen op iets dat het midden houdt tussen een bed en een onderzoektafel, met een stalen frame en een bekleding van zwart skai.

Aan het voeteneind van zijn 'bed', op een bijzettafeltje, een televisietoestel met ingebouwde recorder. Armin kijkt naar de pornobeelden, hij lijkt niet bepaald opgewonden te raken.

We zien weer de verrichtingen van de pornoacteurs: er is een tweede man het vooronder binnengekomen, kennelijk was hij van harte welkom, want ook hij wordt door de vrouw bediend. We zien een trio, waarbij het volume van het gekerm en gehijg aanzwelt.

We zien Armin's gezicht terwijl hij zich aftrekt. We zien hem enige tijd recht in de ogen, wat een merkwaardig komisch effect oplevert. Een man zonder lustgevoel trekt zich af, met op de achtergrond dat overdreven gekerm en gehijg van de pornoacteurs.

Terwijl we Armin's stem nog horen zien we een etiket met zijn naam en geboortedatum 'Armin Minderhout 2-04-1965' op het potje geplakt worden. In het potje zit het opgevangen sperma.

5 INT. GANG IVF-KLINIEK - DAG (HEDEN)

5

Even later. We zien hem naar een loket in de IVF-kliniek lopen, boven dat loket staat in blauwe letters semen afgifte. Er staan een paar papieren boterhamzakjes rechtop naast elkaar. Op de achtergrond een VERPLEEGSTER, een al wat oudere dame met een streng voorkomen. Armin zet zijn potje met inhoud neer, een beetje onzeker, lijkt het.

ARMIN

Maar gaat diezelfde man een keer vreemd met een vrouw van wie hij wéét dat ze een vaste partner heeft, dan zal hij twee keer zoveel spermatozoïden in die vrouw achterlaten. Dus geen 300 miljoen, maar 600 miljoen...

De verpleegster kijkt van een afstandje even naar het potje. En dan kijkt ze Armin in de ogen. Een koele blik.

Armin glimlacht een beetje beschaamd terug. Hij aarzelt en trekt zijn potje alsnog ook een 'jasje' aan. Daarna zet hij het potje in boterhamzakje naast de andere boterhamzakjes terug. Hij kijkt weer even naar de verpleegster, maar die is al verdiept in andere bezigheden.

ARMIN (V.O.) (CONT'D)

Dat wist je niet, hè?...

6 INT. SPREEKKAMER HUISARTS - DAG (HEDEN)

6

We zien Armin in de spreekkamer van zijn huisarts zitten.

ARMIN (V.O.)

Ik ook niet...

Dan zien we dat Armin naast ELLEN zit, een van nature kalme en gevoelige vrouw van midden dertig. Tegenover hen zit de HUISARTS, een innemende, zelfbewuste en opvallend charmante veertiger.

ARMIN (V.O.)

Tot voor kort...

ARTS

Je bent onvruchtbaar.

ARMIN

Ik? Dat kan niet! Ik heb een zoon.

ARTS

Je lijdt aan het syndroom van
Klinefeldter, een afwijking van de
geslachtschromosomen.

ARMIN

Er moet een vergissing gemaakt
zijn, dossiers verwisseld of zo...

De arts schudt zijn hoofd.

ARTS

Het spijt me... Je hebt een X-
chromosoom te veel, foutje van de
natuur... ben je mee geboren...
Normaal gesproken...

We zien Armin in zijn stoel zitten. Hij zweet en is volledig
uit het veld geslagen. Intussen horen we de arts.

ARTS (O.S.) (CONT'D)

...is het zo dat een man een X en
een Y-chromosoom heeft. In jouw
geval is er iets mis gegaan bij de
vorming van de cellen en....

We zien Armin als een uitgeputte drenkeling zitten en
langzaam van zijn stoel vallen. Hij is bewusteloos.

7 INT/EXT. TOYOTA- DAG (HEDEN)

7

Ellen en Armin zijn in hun oude en rommelige Toyota onderweg
van de huisarts naar huis.

Ellen rijdt. Armin zit als een zombie naast haar.

ARMIN (V.O.)

Dit ben ik, Armin Minderhout,
althans wat er van me over is...

Ellen kijkt even naar opzij, naar Armin.

ELLEN

Ga je het aan Bo vertellen?

ARMIN

Wat? Dat ik zijn vader niet ben?

Ellen kijkt weer voor zich, richt haar aandacht op het
verkeer.

ARMIN (V.O.) (CONT'D)
 ... en dit is Ellen, mijn tweede
 vrouw. Ellen weet alles wat ik zou
 willen weten, Ellen weet wie de
 vader van mijn zoon is. Maar dat
 weet ik weer niet.

8 EXT. AMSTERDAMSE BOS - VROEGE OCHTEND (1986)

8

De gele Renault 5 uit scène 1 staat aan de rand van het meer.
 We zien hem van een afstand staan met een politieauto
 erachter geparkeerd. Een agent met zaklantaarn loopt terug
 naar zijn auto.

ARMIN (V.O.)
 ...ik heb altijd tegen iedereen
 gezegd dat mijn zoon verwekt werd
 met toestemming van de politie.
 Veertien jaar geleden. In een oude
 Renault 5. De auto van mijn eerste
 vrouw...

Monika kijkt de agent na en lacht naar Armin.

ARMIN (V.O.)
 ... Monika

Monika begint Armin weer te kussen.

ARMIN (V.O.)
 Dit was dus niet 'Het Moment'.

9 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER BO - NACHT (HEDEN)

9

We zien een FOTO van Armin, Monika en Bo (dan vijf jaar). Op
 die foto: een zonnige dag, een vrolijk moment in de speeltuin
 van het Vondelpark, Bo draagt een baseballpet met opschrift
 'mama's little angel'. Onder deze beelden:

ARMIN (V.O.)
 Ik zou Monika willen vragen wat Het
 Moment dan wèl was. En waar het
 was... En Ñ vooral - met wie. Maar
 Monika is dood... ze is gestorven
 aan bacteriële meningitis toen onze
 zoon vier jaar oud was...

Dan zien we BO (14) in zijn bed onder die foto. Hij slaapt.
 Een SF-stripboek ligt naast zijn bed. Onder deze beelden.

ARMIN (V.O.)
 ...dit is hem, Bo... mijn zoon, die
 mijn zoon niet meer is...

We zien Armin in de slaapkamer staan en naar Bo kijken. Een hand ligt boven op het dekbed, die hand houdt een zachte rubber bal vast. Hij knijpt er zachtjes in.

10 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - NACHT (1991) 10

Flash back: Van bovenaf zien we Armin (28) en Bo (4) in hun ondergoed op bed liggen. Armin ligt op zijn rug, met open ogen, hij ziet er even vermoeid als verdwaasd uit. Bo ligt op zijn zij en houdt zijn hand vast.

CLOSE: Bo's handje dat zich aan Armin's hand vastklampt.

ARMIN (V.O.)
 ... Sinds Monika's dood kan hij
 alleen maar slapen als hij iets
 vastheeft.

11 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER BO - NACHT (HEDEN) 11

CUT TO: Armin die in de slaapkamer staat en naar Bo in bed kijkt. De planken boven het bed zijn gevuld met een schedelverzameling van allerlei beesten.

Fade out.

12 INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - DAG (1986) 12

CUT TO: VIDEOBEELDEN: Armin en Monika dragen werkkleding die besmeurd is met verfspatten en vegen. Ze zitten op oude stoelen in een kale kamer die verbouwd wordt. Ze kijken heel serieus en strak in de camera. Het lijkt een wedstrijdje zo lang mogelijk strak blijven kijken. Bij Monika begint een spiertje om haar mond te trekken, ze vecht tegen de naderende lachbui, ineens is het zo ver, ze houdt het niet meer. Ook Armin schiet nu in de lach.

Nu zien we de setting: er staat een videocamera op statief en die maakt de opnamen van hen. Achter het statief staat een televisie met het actuele videobeeld van de camera.

MONIKA
 voor jou, nog één keer.

Ze stoppen met lachen en kijken weer strak in de camera.

DEES -midden twintig, ironische uitdrukking, niet onknap, zoals ze dat in een contactadvertentie plegen te noemen, komt met een stuk elektriciteitsdraad en een fitting in zijn hand binnen. Dees' alternatieve kleding en woeste, opstandige bos haar verraden dat Dees de Jaren Zeventig nog niet helemaal ontgroeid is.

Hij neemt Monika en Armin verbaasd op, maar die twee blijven strak naar de videocamera kijken. Dees kijkt naar de televisie met het beeld van Monika en Armin.

MONIKA (CONT'D)

Kom er bij.

Dees komt er bij staan en speelt het spel mee, ook hij kijkt nu strak in de camera.

DEES

Hebben jullie geblowed?

Dan komt HUIB binnen met een stuk gipsplaat. Hij is een stevig gebouwde man van eind veertig met de gezonde bruine huid van iemand die veel buiten is. Zelfverzekerde blik. Op zijn beurt kijkt Huib verbaasd naar Armin, Monika en Dees.

Dan zien we de VIDEOBEELDEN van Monika, Armin, Dees, en Huib die juist binnen het kader stapt. Huib begrijpt niet wat de bedoeling is, de anderen blijven strak kijken.

HUIB

Wat eh...?

MONIKA

Gewoon kijken, alleen maar kijken, en niet lachen.

Huib begrijpt het niet.

HUIB

Lachen?

Het lijkt er even op dat Armin nu als eerste moet lachen, maar hij redt het net. Het is Dees die even later in lachen uitbarst. Armin en Monika beginnen nu ook te lachen. Huib kan de humor er niet van inzien.

HUIB (CONT'D)

Zullen we weer wat gaan doen?

CLOSE TELEVISIE: Op de televisie staan Monika en Armin op. Armin loopt naar de camera en zet hem uit.

We zien Armin thuis, hij zit op de grond omringd door foto's en een doos met nog meer foto's en ook videobandjes naar de televisie te kijken, de veel te grote gymmen van Bo staan voor de bank. Armin komt overeind en stopt de band.

Ellen komt slaperig de kamer binnen. Armin gaat weer tussen de foto's zitten.

Ellen gaat naar Armin toe en komt bij hem zitten. Ze streelt zijn gezicht, een gebaar van troost. Ze pakt de foto's en kijkt ernaar.

CLOSE: Foto van lachende Monika met drijfnatte kleding dansend in een fontein; foto van Monika met Ellen drinkend op een feest; foto van Monika liggend op het dak van de gele Renault; foto van Monika in die kleren vol verfspatten en met haar videocamera bij haar gezicht.

ARMIN

En ik altijd maar denken dat ik
niemand zo goed kende als haar...
Jezus, wat heb ik me in haar
vergist!

ELLEN

Onzin.

ARMIN

Hoe heeft ze het al die jaren voor
zich kunnen houden... (pauze) Heeft
ze jou ooit iets verteld?

ELLEN

Mij?

ARMIN

Jullie waren vriendinnen. Dan praat
je toch over... vreemdgaan of...
een verhouding.

Ellen schudt haar hoofd. Zij weet niets.

ELLEN

Het is half drie, kom mee naar bed.

ARMIN

Ik kan niet slapen.

Ellen kust hem en loopt naar de deur.

Armin pakt een doosje waarin een videobandje zit. Er is een etiket opgeplakt. CLOSE: etiket met tekst '1986, verbouwing II.'

Ellen gaat de kamer uit en sluit de deur achter zich

CUT TO: Ellen staat stil op de gang, achter de deur.

14

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - DAG (1986)

14

Videobeelden: Armin die probeert te stukadoren, maar de pleisterlaag laat los. Huib staat naast hem te controleren.

HUIB

Van onderaf omhoog en gelijkmatig
uitsmeren...

Huib neemt het gereedschap van hem over en laat zien hoe het moet. Dees filmt het geheel. Armin kijkt af en toe in de lens terwijl hij zijn vader voor de gek houdt.

HUIB (CONT'D)

Zie je, heel simpel, als je maar
weet wat je doet, altijd
gelijkmatig opbrengen...

ARMIN

Doe nog eens voor.

Huib laat het nog eens zien.

ARMIN (CONT'D)

Heel goed, pa. Ga zo door...

Hij kijkt ironisch naar Dees. Een blik van verstandhouding.

HUIB

Zeg, die vloer, dat hout is zo rot
als wat, wist je dat?

Huib bukt zich en trekt ten bewijze een vermolmde vloerplank los.

ARMIN (O. S.)

Hoe kan dat nou?

Huib wijst omhoog.

HUIB

Lekkage.

Op het plafond hebben zich vochtplekken afgetekend.

HUIB (CONT'D)

Die oude platen moeten er allemaal
uit...

(MORE)

HUIB (CONT'D)
 waar heb jij in godsnaam op gelet
 toen je het huis voor het eerst
 ging bekijken.

ARMIN
 Het uitzicht.

HUIB
 Het uitzicht?

Monika komt met een blad met broodjes en glazen witte wijn
 aanlopen.

MONIKA
 Er zat een nest in de boom voor de
 deur. Met drie jonge eksters.

DEES
 Vliegende pitbulls, eksters, wist
 je dat?

ARMIN
 Dat nest gaf de doorslag.

Huib kijkt uit het raam.

We zien het uitzicht, er staan een paar bomen, indrukwekkend
 is het niet. In de dichtstbijzijnde boom is een leeg nest.

MONIKA
 Ze zijn weer weg nu.

Ze heft haar glas, de anderen volgen haar voorbeeld en
 drinken. Wat Dees doet is eerder 'proeven' dan drinken. Hier
 gaat een connaisseur te werk. De deurbel gaat.

DEES
 Mmmh.

MONIKA
 Heeft Huib meegenomen. Een hele
 doos.

Monika gaat opendoen.

DEES
 Chablis?

HUIB
 Rueda... Spaans.

DEES
 Lekker.

HUIB
Limonade is lekker, Dees.

Huib zegt het met het aplomb van een man van de wereld, en Dees heeft geen weerwoord.

Er komt een MAN (begin twintig) binnen, een BEZORGER van bouwmaterialen. Hij heeft een T-shirt aan en draagt een zware zak gips op zijn indrukwekkende schouderpartij.

MONIKA
Zet maar hier...

Ze gaat hem voor en hij loopt achter haar aan.

Armin begint zich om te kleden. Zijn overall gaat uit, hij eet staand een broodje, haastig.

ARMIN
Ik moet er voor vieren zijn...

Sorry pa, dat ik niet langer kan helpen. Maar je onthoudt het wel hè? Van onderaf en gelijkmatig uitsmeren.

Armin maakt stukadoorbeweging en richt zich dan tot Dees.

ARMIN (CONT'D)
Let jij er een beetje op of hij het goed doet?

Dees glimlacht.

Armin kijkt nog even naar opzij. POV Armin: In de slaapkamer waar hij de spullen heeft neergezet tekent Monika het bezorgingformulier van de bezorger af en op dat moment zegt de man iets tegen haar. Hij kijkt haar een beetje uitdagend aan. Haar gezicht is dicht bij het zijne. Ze lachen om iets wat hij zegt en ze kijken elkaar net iets te lang aan.

Videobeelden: Armin op straat, van bovenaf gefilmd, hij maakt zijn fiets los. Hij zwaait naar de camera.

POV Armin: Monika met videocamera in de raamopening. Ze zwaait naar Armin. Achter haar verschijnt de bezorger, hij loopt met een nieuwe voorraad materialen op zijn schouder achter Monika langs. Hij kijkt naar haar met een begerige blik. Het zwaaien van Monika vertraagt en krijgt iets onwerkelijks.

15 INT. HUIS ARMIN/ELLEN WOONKAMER - OCHTEND (HEDEN)

15

We zien Bo, van onderaf, hij kijkt verbaasd omlaag. Dan zien we Armin op de bank liggen. Hij heeft net zijn ogen geopend en ziet Bo's gezicht boven hem hangen.

BO

Wat doe jij hier?

ARMIN

Ik eh, ik kon niet slapen en toen ben ik hier op de bank...

Bo gaat op de bank zitten om zijn te grote gympen aan te trekken die voor de bank staan.

Bo ziet nu de foto's van zijn moeder Monika, foto's van zichzelf als baby. Hij kijkt ernaar. Armin gaat rechtop zitten.

ARMIN (CONT'D)

We zijn gisteren naar de dokter geweest, voor de uitslag... En eh, volgens hem ben ik onvruchtbaar.

BO

Onvruchtbaar?!

ARMIN

Geworden ja.

Bo denkt daar even over na. Kijkt weer naar Armin.

Armin knikt.

BO

Hoe komt dat?

ARMIN

Het schijnt vaker voor te komen bij mannen, dat je ineens...

BO

Dan heb ik eh... mooi geluk gehad... Hè?

Armin knikt.

Bo pakt de foto's op en bekijkt ze.

Armin kijkt aandachtig naar Bo's gezicht.

16 EXT. STRAND AMELAND - DAG (1987) 16

We zien Bo als baby, zijn oogjes knipperen in het felle licht.

We zijn aan het strand van Ameland. Zon, zee en een blauwe hemel. We zien Monika's knappe gezicht. Flarden van geluk. Voeten in de zee. Een lachende Bo.

Armin loopt in de zee en houdt Bo vlak boven het water. Hij roept en is uitgelaten.

Monika die lachend toekijkt. Tranen wellen op in haar ogen.

Huilt ze van ontroering?

17 INT. VAKANTIEHUISJE 1 AMELAND - DAG (1987) 17

Wapperende witte gordijnen. Een tweepersoonsbed in een typisch vakantiehuisje. Monika is in slaap gevallen, Armin en Bo zijn wakker. Armin beweegt zijn hand boven Bo's gezicht en Bo volgt de hand aandachtig met zijn ogen.

18 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG (HEDEN) 18

Armin staat alleen bij het graf van Monika. Het regent zachtjes.

We zien en lezen de tekst op haar grafsteen, ze is in 1992 gestorven, 28 jaar oud.

We zien Armin staan.

Onder deze beelden horen we de verbindingstoon van een telefoon en daarna (in voice over) Armin's stem. We horen hem destijds (in 1992, na Monika's dood) telefonisch zijn familie en kennissen op de hoogte stellen van de tragedie. De gesprekken volgen elkaar zonder duidelijke overgang op, hij is dus steeds met iemand anders in gesprek.

STEM VADER ARMIN

(door telefoon na
verbindingstoon)

Hallo?

STEM ARMIN

(door telefoon)
Pa (pauze) Pappa
(pauze)...

We horen zijn vader door de
telefoon als een gewond dier
schreeuwen.

STEM ARMIN (CONT'D)
 (door telefoon)
 Vannacht, hier in het ziekenhuis...
 bacteriële meningitis...

Vannacht om drie uur hier in het ziekenhuis.... 's middags was ze nog heel even bij kennis, ik dacht dat het weer beter ging, de dokter zei...

Met Armin.... Vannacht... een infectieziekte... nee, bacteriële meningitis... ze lag al in het ziekenhuis... Dees, met Armin... ik moet je iets vertellen... Monika, Monika is dood.

Armin kijkt opzij en 'ziet' de aanwezigen tijdens de begrafenis tien jaar geleden.

19 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG (1992) 19

Hij ziet zijn vader, zijn SCHOONOUDEURS, Ellen, zijn vriend Dees, Bo, zichzelf en nog enkele AANWEZIGEN in de stralende zon.

Een BANDJE in witte kostuums speelt een vrolijk nummer aan het graf. Vrienden en vriendinnen van Monika gieten champagne en strooien bloemblaadjes over de kist. Armin bekijkt het met een mengeling van verbazing en onbegrip.

Dan glijdt zijn blik langs de gezichten van de aanwezige mannen, nauwkeurig, onderzoekend, één voor één. De HUISARTS, NIKO, ROBBERT, DEES, en nog TWEE MANNEN. Dan pakt de camera terug naar Niko. Even krijgen we Niko te zien als op politiefoto's van voren en van opzij gefotografeerd (we horen de KLIK van de sluiters bij iedere volgende politiefoto-opname).

20 INT. HUIS ARMIN/ELLEN WERKKAMER ARMIN - AVOND (HEDEN) 20

Armin die met de telefoon aan zijn oor achter zijn werktafel zit. Hij belt met inlichtingen KPN en wacht zijn beurt af. We horen de mechanische stem op het bandje door de telefoon.

MECHANISCHE STEM
 Er zijn nog twee wachtenden voor
 u...

Op Armin's werktafel liggen diverse foto's. Armin pakt een loepje waarmee je dia's bekijkt en buigt zich voorover. Hij kijkt door het loepje naar een bepaalde foto waarbij de telefoon iets van zijn oor wijkt.

Door het loepje zien we wat Armin ziet: CLOSE: het uitvergroete gezicht van Niko.

Dan zien we Armin aan zijn bureau zitten en zeer aandachtig naar de foto kijken.

STEM VROUW

Inlichtingen, goedemorgen, wat kan ik voor u doen?

ARMIN

Ik eh... ik wil graag het nummer van Niko Neerinckx, met c-k-x, in Haarlem.

STEM VROUW

(afgemeten)

Heeft u een adres?

ARMIN

Nee.

STEM VROUW

Ogenblikje.

Terwijl hij wacht pakt hij de foto op en kijkt weer.

POV Armin. CLOSE: de foto. We zien nu de complete foto. Niko te midden van Ellen en Monika op straat, met achter hen geschilderd op een raam: Reisbureau 'De Kleine Wereld'.

Niko ziet er onmiskenbaar uit als een charmeur, een 'gladde' charmeur. Hij heeft zijn armen bezitterig om de twee jonge vrouwen geslagen - en die lijken dat helemaal niet vervelend te vinden.

STEM VROUW (CONT'D)

Ik kan u helaas niet helpen, geheim nummer.

ARMIN

Maar het is heel belangrijk.

Bo komt binnenstappen. Armin ziet hem uit zijn ooghoeken. Bo kijkt naar zijn vader die in beslag wordt genomen door zijn gesprek.

STEM VROUW

Ik kan niets voor u doen.

Armin hangt op en nu kijken hij en Bo elkaar aan.

Het blijft even stil.

BO
Wat kijk je nou naar me?

ARMIN
Ik? Gewoon...

Bo komt wat dichterbij en zijn oog valt onwillekeurig op Armin's bureau. Armin schuift de foto's tot een stapeltje en legt ze in de lade van het bureau. Bo is beledigd. Hij neemt Armin nog even op en draait zich om. Hij loopt naar de deur. Daar draait hij zich nogmaals om.

BO
Aan tafel!

21 INT. HUIS ARMIN/ELLEN WOONKAMER/GANG/KEUKEN - AVOND (HEDEN) 1

Armin pakt de laatste ovenschaal en wijnglazen van tafel en loopt naar de keuken. In de gang moet hij met volle handen de deur openmaken. Hij houdt even in en hoort dan Ellen en Bo praten terwijl ze de afwasmachine inruimen. Hij ziet ze door een kier in de deur.

BO (O.S. TEGEN ELLEN)
Maar je kan toch een baby
adoptereren?!

ELLEN (O.S.)
Ik wil een kind van mezelf. Met
alles wat erbij hoort: zwanger
zijn, dik worden, de borst geven,
geboortekaartjes... Dat is toch
even iets anders dan adoptie.

BO (O.S.)
Ik dacht alleen maar: als je zo
graag een baby wil...

Ellen glimlacht om zijn even innemende als naïeve suggestie.

Het blijft even stil terwijl ze de afwasmachine inruimen. Dan stapt Armin de keuken in en zet de schaal neer. Ellen pakt haar tas van het aanrecht.

BO (CONT'D)
Hé pa?

Armin kijkt Bo aan. Bo gaat door met inruimen.

BO (CONT'D)
Hoe laat gaan we weg morgen?

ARMIN

Waarheen?

BO

Waarheen?! Vissen toch!

Ellen komt naast Armin staan in de deuropening.

ARMIN

...Ik eh, ik kan niet.

BO

Shit, ik heb een hele bak verse
maden gehaald.

ARMIN

Ik moet iets afmaken morgen. Het
gaat niet.

Het klinkt kortaf, en zo komt het bij Bo ook over. Hij neemt Armin nu echt gepikeerd op. En Armin verlaat de keuken. Ellen blijft nog even in de deuropening staan en kijkt naar Bo. Op de achtergrond trekt Armin zijn jas aan.

ELLEN

Tot straks.

Maar Bo kijkt haar niet meer aan.

22

INT. BIJENKORF - AVOND (AVOND)

22

Die avond. Ellen en Armin lopen tussen ander WINKELEND
PUBLIEK naar de roltrappen. Het is erg druk.

ARMIN

Herinner jij je Robbert nog?

ELLEN

Robbert?

ARMIN

Monika's vriendje van de Rietveld
academie.

Ellen knikt en stapt de roltrap op. Allerlei mensen dringen
zich langs Ellen en Armin.

ARMIN (CONT'D)

Misschien is hij het wel, de vader
van Bo.

ELLEN

Hoe kom je daar nou bij?!

ARMIN

Hij was haar eerste grote liefde.

ELLEN

Ze had het zelf uitgemaakt.

Ze zijn boven aangekomen en Ellen loopt door.

ARMIN

En Niko... was Niko eigenlijk op de begrafenis, weet jij dat nog?

Armin volgt haar.

ELLEN

Ja, net als iedereen die toen bij 'De Kleine Wereld' werkte.

ARMIN

De meeste mensen die er waren, kende ik niet eens... zoals die gasten van dat bandje, die had ik nooit eerder gezien... Jij?

ELLEN

Die kende ze nog van de academie...

ARMIN

Zou het Niko geweest kunnen zijn?

ELLEN

Niko?! Tuurlijk niet!

ARMIN

Alle vrouwen bij 'De Kleine Wereld' waren toch gek op hem? Jij ook.

Ellen kijkt alsof ze wil zeggen: dit slaat nergens op.

ARMIN (CONT'D)

Niko, de loverboy van het reisbureau... probeert 'ie nog steeds iedere vrouw in bed te krijgen?!

ELLEN

Hoe moet ik dat weten?

ARMIN

Hij is toch weer terug bij jullie?

ELLEN

Drie maanden pas, en daarvan heeft hij meer dan de helft in het buitenland gezeten.

ARMIN

Waarom is hij eigenlijk weer teruggekomen?

ELLEN

Ik geloof dat hij failliet is gegaan, hoe het precies zit, weet ik niet...

23

INT. BIJENKORF KOFFIESHOP - AVOND (HEDEN)

23

Ze lopen met plasticzakken vol gekochte waar naar een tafeltje in de koffiешop van de Bijenkorf en gaan zitten. Het is beestachtig druk. Ellen probeert de OBER te wenken maar die ziet haar niet of wil haar niet zien.

ARMIN

Weet je wie er ook op de begrafenis was? Onze huisarts. Dat herinnerde ik me vanmiddag. Vreemd, hè?

ELLEN

Hoezo vreemd?

ARMIN

Monika noemde hem ooit 'een lekker ding met fluwelen handen'. (pauze) Fluwelen handen... Ik vraag me af of het normaal is dat huisartsen naar de begrafenis van een patiënt gaan...

Ellen neemt hem nu enigszins triest op, maar Armin wordt te veel in beslag genomen door zijn eigen hersenspinsels om dat op te merken.

ARMIN (CONT'D)

... Je leest het vaak genoeg dat een arts iets met zijn patiënten heeft...

Een stilte valt. Armin`s gedachten dwalen af. Ook Ellen verdwijnt in haar eigen wereld. Er loopt, achter veel passerende mensen een HOOGZWANGERE VROUW met een VRIENDIN langs, vrolijk pratend.

Ellen volgt met haar ogen de zwangere vrouw die bijna aan het zicht onttrokken wordt.

Armin ziet op de achtergrond een vrouw lopen die hij herkent. Ze draait zich naar hem toe. Het licht verandert en het geluid verdwijnt.

Het is Monika. De ruimte is leeg. Er is niemand meer, alleen Monika in een onwezenlijk licht. Armin, in hetzelfde licht, zit nu alleen aan een tafeltje. Monika loopt op Armin af, tergend langzaam verschijnt een glimlach op haar lippen. Armin kan zijn ogen niet geloven.

Ineens is het geluid terug en het licht normaal. Ellen heeft zich weer naar Armin toegedraaid en het is of Armin zich op dat moment pas weer van haar bewust wordt.

ELLEN
(zachte stem)
Armin...

Ellen pakt Armin's hand.

ELLEN (CONT'D)
... wil je met me trouwen?

ARMIN
Jij wil helemaal niet trouwen. Jij wil een kind.

ELLEN
Ik wil vóóruit, niet achteruit. We moeten verder...

ARMIN
Ik kan alleen maar verder als ik weet wie het geweest is, ik moet het weten.

Ze blijven zo zitten zonder nog iets te zeggen.

Dan staat de ober bij hun tafeltje.

OBER
(hooghartig en ongeduldig)
Wilde u iets bestellen?

Armin en Ellen die schuin omhoog naar de ober kijken.

Armin, natgeregend, levert de gecorrigeerde drukproeven in op de redactie bij zijn collega en vriend Dees, die we eerder zagen tijdens de verbouwing en nu midden dertig is. Hij zit aan zijn bureau dat afgeladen is met wetenschappelijke tijdschriften en dissertaties in boekvorm.

We zien een kast met wetenschappelijke tijdschriften. Op de achtergrond zijn nog een REDACTEUR en een SECRETARESSE aan het werk. Armin geeft Dees de drukproeven.

DEES

(leest passage voor) ...the temperature dependence of creatine kinase fluxes in the rat hearts... anaesthetized with diethyl ether and injected intravenously with 50 IU heparin... Prijs je gelukkig dat je dit alleen maar hoeft te corrigeren en niet zelf te schrijven.

(steekt zijn hand uit)

ARMIN

(begrijpt het niet) Hhm?

DEES

Dis-ket-te.

Armin kijkt in zijn tas, denkt even na.

ARMIN

Kut.

DEES

(ongelovig)
Vergéten?

Armin wordt buitenproportioneel kwaad.

ARMIN

Kut!!! Ja! Vergeten, ja!

Armin draait zich om en loopt weg.

Dees is stomverbaasd, kijkt even om zich heen, gaat dan Armin achterna.

25

EXT. STRAAT - DAG (HEDEN)

25

Enige tijd later. Dees en Armin lopen naast elkaar over straat in de regen. Dees rookt een sigaret, de kragen van hun jas zijn omhooggeslagen. Ze lopen een tijdje zwijgend naast elkaar.

ARMIN

Misschien heeft ze wel jaren een verhouding gehad.

Zonder dat ik het wist.

DEES

Om zwanger te worden hoef je geen
verhouding te hebben, één keer is
genoeg... soms.

Er lopen twee jonge, aantrekkelijke vrouwen onder een paraplu
hen tegemoet en stappen tussen Dees en Armin door, vrolijk
pratend. Dees kijkt naar de vrouwen.

ARMIN

Waarom bedriegt een vrouw haar man?

DEES

Dat kan vele redenen hebben.

ARMIN

Omdat haar eigen man als minnaar te
kort schiet of omdat ze op een
ander verliefd wordt...

DEES

Of omdat ze te veel gedronken
heeft, gewoon, zoals dat soms
gaat... nergens op uit, maar met te
veel op en dan... een soort...

ARMIN

... Geilheid? Hoe kan ik het niet
gemerkt hebben... ik begrijp het
gewoon niet... ik begrijp het echt
niet. Het is zo... Weet je, ... zij
was de eerste... de eerste vrouw
met wie ik naar bed ben geweest.

DEES

Echt? De eerste? Dat heb je me
nooit verteld.

ARMIN

Niemand, haar ook niet. Zij had al
samengewoond... Ik wou niet dat ze
me een sukkel vond. Maar ik wás een
sukkel... ...ik heb niet eens
doorgehad dat ze een geheim leven
leidde...

DEES

Ze was gek op je. En gek op Bo.
Daar steek ik mijn hand voor in het
vuur.

ARMIN

Hoe weet je dat?

DEES

Dat weet iedereen die jullie samen
heeft meegemaakt.

Armin denkt na over de woorden van Dees.

DEES (CONT'D)

Ze had geen geheim leven. Zet dat
uit je hoofd.

Stilte.

26 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG (1992) 26

Een totaalshot van alle verdachten op de begrafenis. De camera zoomt snel in op Robbert, het beeld wordt zwart-wit en wordt een politiefoto van voren. Daarna volgen foto's en profiel van links en van rechts.

27 EXT. STRAAT ATELIER ROBBERT - DAG (HEDEN) 27

We zien een gesloten deur en horen de DEURBEL. De deur zwaait open. We kijken van binnen naar buiten. We zien Armin voor de deur staan. Ernstige blik, op het onvriendelijke af. Dit is niet een man die op theevisite komt.

ARMIN

Hai.

Dan Armin's POV: ROBBERT, die de deur heeft opengedaan.

Hij is een paar jaar ouder dan Armin, doorleefder, morsiger vooral, het 'gedateerd artistieke' is bij hem doorgeslagen in een groezelig voorkomen. Een beige corduroy broek met een gekreukt overhemd.

Robbert kijkt joviaal en neemt Armin op van top tot teen.

Armin die naar Robbert kijkt.

ROBBERT

Armin jongen, wat leuk om jou weer
eens te zien.

Robbert heeft, zien we nu, een abstract schilderij in zijn handen. Hij stapt met het schilderij naar buiten. Hij houdt het omhoog zodat Armin het kan bekijken. We zien het schilderij, POV Armin.

ROBBERT (CONT'D)

Voor mijn expositie volgende maand
in Middelburg... 'Materieloos',
aardige titel, hè? '

Dan loopt hij ermee naar een oude bestelauto, terwijl Armin toekijkt. We bevinden ons voor Robbert's atelier, op een voormalig industrieterrein aan de rand van de stad waar een stuk of wat gebouwen als atelierruimte dienst doen.

Als Robbert het schilderij in de auto heeft gezet, komt hij terug naar Armin.

28 INT. TRAP NAAR ROBBERT'S ATELIER - DAG (HEDEN)

28

ROBBERT

Treed binnen in mijn nederig
stulpje. Doe je nog steeds dat
eh... correctiewerk of zoiets toch?

Armin knikt en volgt Robbert naar binnen.

ARMIN

Ik zie dat jij nog altijd in je
abstracte periode zit.

Robbert gaat voor de trap op en opent een deur.

29 INT. ROBBERT'S ATELIER - DAG (HEDEN)

29

Ze stappen een groot atelier binnen. In het midden staat een kolossale bank met bruine ribfluwelen bekleding vol vlekken. Tegenover de bank een al even kolossale TV en een eikenhouten herenfauteuil met oren. Meubilair uit een studentenflat.

Robbert ziet Armin kijken.

ROBBERT

Ik weet wat je denkt. De eeuwige
student! En zo is het. Ik maak een
studie van de nutteloosheid van het
leven. En ik kan je vertellen: dat
is verdomd interessant. En passant
vermaak ik mezelf met wat
kliederen, waar zo af en toe ook
nog wat pecunia uit voortvloeien -
dus wat wil een kerel nog meer.

Armin kijkt ongemakkelijk.

ROBBERT (CONT'D)
 Nou ja, een lekker wijf natuurlijk,
 maar zelfs daarin wordt zo nu en
 dan voorzien. Wat zal het zijn,
 whisky, wodka of bier?

ARMIN
 Whisky.

ROBBERT
 Een Glenfiddich voor een oude
 vriend. Zelf hou ik het
 tegenwoordig bij de nationale
 verslaving van onze Russische
 vrienden.

Hij geeft Armin een glas whisky en neemt zelf een glas wodka.

ROBBERT (CONT'D)
 Proost.

Ze nemen allebei een slok.

ROBBERT (CONT'D)
 Vertel op. Waarvoor ben je hier?

ARMIN
 Ik heb... eh, onlangs reden
 gekregen... om te denken dat ik in
 de jaren dat ik met Monika was, om
 het zo maar eens te zeggen, niet de
 enige man in haar leven was.

ROBBERT
 Ho, ha, als ik het niet dacht. Heb
 je een brief gevonden die ze om
 niet meer te achterhalen redenen
 wel geschreven, maar nooit
 verstuurd heeft? Word je lastig
 gevallen door een anonieme beller
 die je midden in de nacht uit je
 bed belt en in je oor hijgt dat hij
 zo lekker met Monika kon neuken en
 dat 'ie haar zo vreselijk mist?

Als beloning voor zoveel geestigheid schenkt Robbert zichzelf
 nog eens in.

ROBBERT (CONT'D)
 Jij nog? Wel doordrinken, hoor,
 geen beter medicijn tegen hartzeer
 dan een flinke alcoholverdoving.

ARMIN

Heeft ze met jou wel eens gesproken
over een ander?

Robbert draait zich om en loopt in de richting van de
kolossale bank en gaat op de leuning zitten.

ROBBERT

Waar praatten wij over, in die
tijd. We hadden meestal ruzie.
Altijd maar die linkse
feministische praatjes van d'r. Wat
dat betreft was ik blij dat ik haar
aan jou was kwijtgeraakt, dat mag
je gerust weten. Al voelde ik mij
natuurlijk danig in mijn mannelijke
eer aangetast.

ARMIN

Ben jij nog met haar naar bed
geweest in de tijd...

Robbert wordt plotseling feller.

ROBBERT

In de tijd dat ze met jou neukte?
Jazeker, mijn beste vriend. Jij
neukte al met haar toen ze nog bij
mij was, of toen ik dacht dat ze
nog bij mij was, weet je nog wel?

Armin incasseert de opmerking.

Er volgt een stilte. Ze nemen elkaar op. Robbert drinkt zijn
glas leeg en staat op.

ROBBERT (CONT'D)

Ik zal je iets vertellen dat je
niet leuk gaat vinden.

Robbert laat een stilte vallen.

ROBBERT (CONT'D)

Herinner jij je dat ik een keer bij
jullie op een feestje ben geweest?
Hoe lang waren Monika en ik toen al
uit elkaar? Zeker anderhalf jaar,
misschien wel twee. En gek genoeg,
was het er opeens weer, die
aantrekkingskracht.

Een vals glimlachje speelt om zijn mond.

ROBBERT (CONT'D)

Ik kan je niet eens zeggen waaraan ik het merkte, maar het was er. Iets in haar blik. Iets in de manier waarop ze aan me zat. Ze had me al zeker een jaar niet meer spontaan aangeraakt.

Ze heeft me die avond naar de halte van de nachtbus gebracht, wist je dat?

Armin's blik verraadt van niet.

ROBBERT (CONT'D)

We liepen over straat. Ze liet toe dat ik mijn arm om haar heen sloeg. Ik was dronken en ik was zo geil als een... als een... Dat zei ze ook. Je bent geil. Ik zweer het je, ze begon er zelf over. Ik zeg: Ja, ik wil met je neuken. Heel hard en heel lang. Ik had in maanden niet geneukt, dus ik was er ernstig aan toe. En ze duwt me zo een portiek in. Het was naast een schoenenwinkel, dat weet ik nog.

Ze nemen elkaar op. Het duurt tergend lang.

ARMIN

Heb je met haar geneukt?

Robbert lacht zijn vileine lachje.

ROBBERT

Ze heeft me gepijpt. En het was goddelijk...

Armin heeft geen weerwoord meer. Geluiden veranderen en worden vaag. Een close-up van de mond van Robbert waarin hij de laatste woorden herhaalt maar ze klinken vaag, anders.

ROBBERT (CONT'D)

Ze heeft me gepijpt. En het was goddelijk...

Armin springt op Robbert af en mept hem genadeloos tegen de vlakke. Armin springt boven op Robbert, tilt hem op en sleept hem keihard met zijn kop tegen de kolossale televisie.

CUT TO: Armin die naar Robbert kijkt, hij staat er weer bij als vóór de close-up van Robbert's mond.

Ook Robbert staat weer waar hij stond.

ROBBERT (CONT'D)
 Ze heeft me gepijpt. En het was
 goddelijk... Weet je zo genoeg?

Armin heeft geen weerwoord meer. Robbert draait zich om en
 loopt naar een ezel met een afschuwelijk schilderij erop.

ROBBERT (CONT'D)
 Je komt er zelf wel uit, toch?

Armin loopt naar de uitgang.

30 EXT. STRAAT ATELIER ROBBERT - DAG (HEDEN) 30

Armin komt de voordeur van Robbert's atelier weer uit. Hij is
 aangeslagen.

ARMIN (V.O.)
 Elke zaadlozing is een
 oorlogsverklaring...

Armin loopt over straat, we zien zijn gezicht close.

ARMIN
 ...killer-spermatozoïden verkennen
 als een leger soldaten de omgeving
 op zoek naar vijanden. Komen ze een
 zaadcel van een andere man tegen
 dan scheiden ze een zuur af dat de
 celwand van de vijandelijke cel
 aantast, waardoor deze openbarst en
 de cel sterft.

Hoe ik dat allemaal weet?

31 INT. CAFÉ - AVOND (HEDEN) 31

Dees en Armin in een hippe kroeg. OBERS met modieus geknipt
 haar en getraïnde lichamen. Een OBER brengt twee glazen
 whisky. We vallen midden in het verhaal dat Dees afsteekt,
 het vervolg van wat we Armin hoorden vertellen.

DEES
 Volgens een recente studie is vier
 procent van de bevolking het
 product van een full blown sperma-
 oorlog. Dat wil dus zeggen dat een
 op de vijftwintig concepties
 plaatsvindt terwijl zich in de
 baarmoeder van de betrokken vrouw
 twee verschillende spermalegers
 bevinden...

Minstens twee.

ARMIN

En dat leger van mij telde niet één
soldaat. Niet één.

Het is even stil.

DEES

Wat een ongelooflijke zak, zeg!

Armin heft zijn glas, ten teken van: daar drink ik op. Ze nemen beiden een slok.

DEES (CONT'D)

En ik geloof geen reet van dat
verhaal... Pijpen in een portiek...
Machopraatjes. Hij kan het nog
steeds niet hebben dat Monika hem
voor jou aan de kant heeft gezet.

Dees heeft even oogcontact met een mooi 'HIP' MEISJE met
bovenmatig stevige borsten dat iets verderop aan een tafeltje
zit. Ze is alleen en bladert in de 'Elle'.

DEES (CONT'D)

(tegen Armin) Let op.

Hij kijkt naar het meisje en grijnst, daarbij zijn tanden
ontblotend.

Armin kijkt van Dees naar het meisje.

Het meisje lacht terug naar Dees en ook zij ontbloot haar
tanden. Dan richt ze haar blik weer op de 'Elle'.

Dees kijkt nu naar Armin.

DEES (CONT'D)

Wat deed ik?

Armin haalt zijn schouders op.

DEES (CONT'D)

Ik grijnsde, ik liet haar mijn
tanden zien. Waarom?

ARMIN

Omdat ze cup D heeft?

DEES

Om haar gerust te stellen.

ARMIN

(ironisch)

Kijk, dat is nou verdomd sympathiek van je.

DEES

Naar een valse hond moet je nooit grijnzen, die denkt dat je hem wilt bijten. Maar grijnzen naar een chimpansee dat is veilig, die laten elkaar ook hun tanden zien... ter geruststelling. We grijnzen naar elkaar om elkaar gerust te stellen.

Dees laat weer zijn tanden zien. Dan op een andere toon.

DEES (CONT'D)

Jij bent ook een zak.

Armin kijkt hem verbaasd aan.

DEES (CONT'D)

Je een beetje gek laten maken door zo'n eikel als Robbert. Je doet het jezelf aan met dat gewroet... Kap ermee en ga verder met je leven.

ARMIN

Jij weet niet hoe het voelt.

DEES

Ik begrijp jou niet! Wil je soms dat het zo is, dat ze een geheim leven had, dat ze NIET van je hield?

ARMIN

Tuurlijk niet.

DEES

Nou dan.

ARMIN

Wat?

DEES

Kappen!

Hij houdt zijn glas omhoog naar de ober, een teken voor de volgende ronde. Het hippe meisje kijkt nog een keer naar Dees. Dees grijnst weer met ontblote tanden. Op dat moment gaat er een opvallend GESPIERDE JONGEN in een T-shirt naast het meisje zitten. Hij ziet Dees grijnzen en... grijnst terug.

Dees' grijns verflauwt en verandert in een onzeker, belachelijk krampje rond zijn mond.

DEES (CONT'D)

Ik zeg het voor je eigen bestwil.

32

INT. KEUKEN ARMIN/ELLEN - OCHTEND (HEDEN)

32

Ellen maakt zich haastig gereed voor vertrek naar haar werk. Ze heeft haar jas al aan, drinkt staand nog een laatste slok thee. Ochtendrituelen. Armin is ook in de keuken. Hij maakt een lunchpakketje voor Bo. Vier bruine boterhammen met beleg, een pak sultanas, een pakje sinaasappelsap. We vallen midden in hun gesprek.

ELLEN

Het is zinloos, je komt er toch niet meer achter.

ARMIN

Dat merk ik dan wel...

ELLEN

Ze is négen jaar dood...

Ze pakt een plastic (kleding)zak van het Leger des Heils die klaar staat.

ARMIN

Wat is dat?

ELLEN

Oude kleren die weg kunnen... Het verandert niets aan de situatie, ook al zou je weten wie het is.

Armin kijkt achterom, naar de deuropening als om te controleren of er niemand mee luistert.

ELLEN (CONT'D)

Het is oké. Hij staat nog onder de douche.

Ellen zet de zak weer neer en loopt naar hem toe.

ELLEN (CONT'D)

En als je het weet? Wat dan?

ARMIN

Dan begrijp ik misschien waarom ze het heeft gedaan.

ELLEN

En dan?

Daar weet hij het antwoord niet op, hij haalt zijn schouders op.

ARMIN

Ik wil alleen...

ELLEN

Ik ik ik! Ik weet dat je door een hel gaat, echt, maar er bestaat meer dan alleen ik.

ARMIN

Wat een kutopmerking!

ELLEN

Mooi!

Ze loopt weg en vergeet de plastic tas. Wij blijven bij Armin in de keuken achter, hij staat heel stil, in gedachten. Dan horen we het GESCHETTER van een walkman.

Bo komt nu binnen met walkman op, hij zingt flink uithalend mee met Bob Marley.

BO

No woman, no cry

No woman, no cry

Little darlin' don't shed no tears No woman, no cry

Zijn haar is nog nat. Hij draagt een wijde spijkerbroek met omgeslagen pijpen en een ruimvallend T-shirt met het opschrift: 'Here comes trouble'. Hij gaat achter Armin staan, neemt een gevechtshouding aan en imiteert Peter Sellers als inspecteur Clouseau, die zijn Aziatische butler instrueert:

BO (CONT'D)

(als Clouseau)

Rule number one, Cato! Always cover your back...

Hij maakt een paar karatebewegingen in de lucht terwijl hij de bijpassende geluiden maakt. Het is duidelijk dat hij een reactie van Armin verwacht, maar die blijft uit.

Een beetje teleurgesteld pakt Bo de beker melk die voor hem klaar staat op tafel en drinkt die achter elkaar leeg. Hij kijkt naar zijn vader die nog steeds in gedachten bij het werkblad staat. Na enige stilte:

BO (CONT'D)
 (op de luide, monter toon
 van een radio-dj)
 Een he-e-e-le goeiemorgen
 luisteraars!!!

ARMIN
 Vier boterhammen genoeg?

Bo verstaat hem niet door het geweld van zijn walkman. Hij doet een oortelefoontje uit.

ARMIN (CONT'D)
 Vier boterhammen genoeg?

Hij legt het broodtrommeltje en het pakje sap bij Bo op tafel, zonder hem aan te kijken.

BO
 Zat. De vuilnisbak in de snackbar
 zit toch altijd barstensvol.

Armin reageert weer niet. En dat begint Bo nu knap te vervelen.

BO (CONT'D)
 Jezus pa!

ARMIN
 Wat?

Bo zet demonstratief zijn koptelefoon van zijn walkman op. Bo begint overdreven hard met zijn handen op het tafelblad te trommelen, een duidelijk provocatie aan het adres van Armin. Zijn manier van wraak nemen op Armin's afstandelijke gedrag.

BO
 (zingt weer mee met Bob
 Marley)
 Of which I'll share with you

My feet is my only carriage

So I've got to push on through

But while I'm gone...

Ev'rything's gonna be alright Ev'rything's gonna be alright.

Armin kijkt er even naar en loopt dan naar de gootsteen, zet de vuile kopjes weg, wast iets af. Als hij zich omdraait ziet hij Bo iets uit de plastic tas van het Leger des Heils vissen. Een oud trainingsjack met capuchon van Adidas.

BO (CONT'D)
 (luide stem als gevolg van
 de koptelefoon))
 Hé, dat is van mij! Gaat dat weg?

ARMIN
 Het past je niet meer.

Bo reageert niet, want hij kan Armin niet horen. Dan vist Bo nog iets uit de zak, een gestreept babypakje van badstof met bijpassende sokjes en mutsje, alles van een zeer hoge aaibaarheidsfactor.

BO
 Shit...

Het prijskaartje hangt er nog aan. Bo houdt het babypakje omhoog. Armin kijkt er naar, en Bo kijkt er ook naar. In stilte. Beiden op hun eigen manier onder de indruk door de aanblik ervan, door wat het betekent.

33 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG (1992) 33

Een totaalshot van alle verdachten op de begrafenis. De camera zoomt snel in op de huisarts, het beeld wordt zwart-wit en wordt een politiefoto van voren. Daarna volgen foto's en profiel van links en van rechts.

34 INT. SPREEKKAMER HUISARTS - DAG (HEDEN) 34

We zien twee even stevige als welgevormde mannenhanden ontspannen op het blad van een bureau liggen. Van die handen bewegen we langzaam omhoog naar het gezicht van de eigenaar ervan, huisarts Terlinden.

We zien Armin naar zijn huisarts kijken. Dan zien we Terlinden weer, POV Armin. Hij zit, zien we nu we nu aan zijn bureau in zijn spreekkamer, een typische spreekkamer met een onderzoeksbank en een grote (reclame)foto van een zwangere vrouw aan de muur.

De huisarts kijkt naar Armin, professioneel afwachtend. Het duurt lang, vreemd lang, zonder dat er iets gezegd wordt. Dan, vrij abrupt begint Armin te praten, zo strak en afgemeten dat het iets grappigs heeft.

ARMIN
 Ik mankeer niets.

Stilte, de huisarts neemt hem op.

HUISARTS

En dat kwam je me even zeggen...

Armin neemt de dokter op, onderzoekend, argwanend. De dokter wacht weer af.

ARMIN

Monika.

Hij zegt haar naam op een geheimzinnige toon, alsof het een magisch sleutelwoord is, alsof de geheime roversgrot er door ontsloten zal worden. Hij kijkt strak naar de huisarts terwijl de naam van Monika in de stilte tussen hen hangt.

HUISARTS

Monika?

In het zwijgen wat tussen de twee mannen volgt ligt een wereld van misverstand besloten. De huisarts heeft met Armin te doen, en Armin denkt dat de huisarts iets te verbergen heeft.

ARMIN

Ja... Monika.

Armin probeert vast te stellen welke uitwerking die naam op de dokter heeft. De huisarts gaat rechtop zitten, steunt met zijn ellebogen op de tafel en vouwt zijn handen voor zijn gezicht.

HUISARTS

Vertel.

Armin neemt de huisarts achterdochtig op, de rechercheur die de verdachte op zijn eerste foutje heeft betrapt.

ARMIN

Noemde u haar zo?

De huisarts kijkt hem vragend aan.

ARMIN (CONT'D)

Noemde u haar Monika?

HUISARTS

Ik eh... nu net, bedoel je?

ARMIN

Vroeger.

HUISARTS

Ja. Hoezo?

ARMIN

Is dat niet wat te... intiem?

De huisarts wordt er een beetje zenuwachtig van.

HUISARTS

Ik noem jou toch ook Armin. (pauze)
Het is in zekere zin ook een
intieme relatie, patiënt-huisarts.
In mijn privé-leven zou ik niet
snel iemand durven vragen zich voor
me uit te kleden.

ARMIN

Deed ze dat wel eens? Voor je?

HUISARTS

Ongetwijfeld...

ARMIN

En?

De huisarts raakt nu enigszins uit zijn doen. Hij begint te vermoeden dat Armin ergens op zinspeelt.

Armin kijkt naar Terlinden's handen.

CLOSE: de handen van Terlinden. In SLOW MOTION zien we ze omlaag zakken en dan zacht een naakte vrouwenbuik beroeren. Ze schuiven langzaam omhoog. We horen het schurende GELUID van deze STRELING, terwijl de handen bij de borsten van de vrouw aanbelanden en die dan betasten, dit is geen medisch borstonderzoek, zoveel is zeker. We horen een wellustige ZUCHT van een vrouw. Een van de handen schuift nog verder omhoog, en we zien plukken haar en de kin van de vrouw die op de onderzoektafel ligt. Het zou heel goed Monika kunnen zijn.

Terug naar REAL TIME. Zip-pan omhoog naar de huisarts die gewoon zijn handen nog voor zijn gezicht gevouwen heeft. Armin die naar die handen kijkt, staart.

ARMIN (CONT'D)

Volgens Monika zijn ze van fluweel.

De huisarts kijkt naar zijn eigen handen, is zich er nu terdege bewust van, weet zich er niet goed raad mee. Ze liggen plotseling zeer aanwezig en schuldig op tafel.

HUISARTS

Zou je me een plezier willen doen
en zeggen waarvoor je hier bent?

ARMIN

Ben je de vader van mijn zoon?

De huisarts staat zo perplex dat hij geen antwoord kan geven. De knellende stilte die volgt maakt hem in Armin's ogen nog verdachter.

HUISARTS

Wat? Van Bo?

ARMIN

Van Bo.

HUISARTS

Waarom... hoe kom je daarbij?

ARMIN

Je bent een van de verdachten.

HUISARTS

Oh.

Armin kijkt de huisarts strak aan. Inmiddels begint de absurditeit van de situatie enigszins tot Armin door te dringen. En al minder overtuigd en beschuldigend dan ervoor vervolgt hij.

ARMIN

Het is een mogelijkheid.

HUISARTS

Nee dat is het niet.

ARMIN

Ik eis een DNA-test!

De arts kijkt hem nog even aan, zijn blik zegt: jij bent heel ver heen, vriend. Te ver.

HUISARTS

(zeer overtuigend)

Er is tussen Monika en mij, nooit iets voorgevallen. Nooit.

Stilte. Ze kijken elkaar aan. Armin kijkt weg.

ARMIN

(verontschuldigend)

Sorry...

Ik ben sinds ik het weet een beetje...

De huisarts begrijpt het, hij knikt begripvol. Pauze.

HUISARTS

Heb je het Bo al verteld?

Armin kijkt naar de dokter.

35 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER BO - DAG (1988) 35

We zien Armin's gezicht close, hij kijkt omlaag en spreekt op ernstige toon iemand toe. De persoon tegen wie hij spreekt zien we niet. Maar de suggestie is duidelijk: hij vertelt 'het' aan Bo. Die wij overigens nog niet zien.

ARMIN

Jongen, ik moet je iets heel
belangrijks vertellen...

Hij klemt een veiligheidsspeld tussen zijn tanden.

ARMIN (CONT'D)

Iets dat bepalend kan zijn voor de
rest van je bestaan...

Nu zien we wat er zich afspeelt en begrijpen we dat het een flash back betreft. Want: Bo ligt als eenjarige baby op de commode. Hij wordt routineus verschoond (katoenen luier en speld) door Armin en kijkt daarbij blijmoedig omhoog.

ARMIN (CONT'D)

Dit leven bestaat voor een groot
deel uit verplichtingen... een
daarvan is je verjaardag vieren.
Mijn advies aan jou op je eerste
verjaardag is: zorg dat je
voldoende te drinken hebt en...
(steekt zijn vinger op)

Nooit in discussie gaan met Opa. Okay?

Hij trekt het nieuwe truitje van Bo nog even recht.

36 INT.HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - DAG (1988) 36

Monika komt met een taart binnen. Aanwezig zijn Armin's vader Huib; verder: MONIKA's OUDERS, twee tamelijk burgerlijke vijftigers, provincialen die je niet snel op een hartstochtelijk lachje zult betrappen; Ellen; en Dees.

Er staat een kaarsje op, en Bo's naam in sierlijke chocoladeletters. Armin probeert Bo te laten blazen, wat natuurlijk niet lukt. Hij blaast de kaars 'stiekem' zelf uit.

ARMIN

Zag je dat? Eén jaar en nu al het
longvolume van Joop Zoetemelk.

Monika neemt Bo over en stopt hem in een stoeltje annex rugzak waarin Bo past, een cadeau van Armin. Armin helpt haar de rugzak om te doen. Ze showt het cadeau. Met Bo op haar rug. Ze loopt de kamer rond zoals alleen Monika dat kan. Huib en Ellen vinden het prachtig. Maar Monika's ouders kijken alsof iemand met een collectebus ze de weg verspert. Huib schenkt iedereen wijn in. Dees houdt zijn glas op.

DEES

Lekker.

Huib kijkt hoofdschuddend naar Dees en slaat hem over.

Monika's vader legt gedecideerd zijn hand op zijn glas.

MOEDER MONIKA

Daar kan zo'n kind toch niet in...

MONIKA

Het is er voor gemaakt, ma...

De ergernis van jarenlange, slepende discussies klinken in haar stem door.

MONIKA (CONT'D)

...je kunt zo uren met hem wandelen. Aan het strand bijvoorbeeld...

VADER MONIKA

Zijn jullie soms Afrikaanse negers...?

MONIKA

Armin?

Armin kijkt Monika aan.

MONIKA (CONT'D)

Ben jíj een Afrikaanse neger?

ARMIN

(ernstig)

Mijn moeder was Spaans, en de Spanjaarden hebben Moors bloed, en de Moren zijn Marokkanen, en de Marokkanen zijn Afrikanen, en Afrikanen hebben zwart bloed (pauze) dus...

(MORE)

ARMIN (CONT'D)

Monika waardeert zijn reactie die haar ouders, op zijn minst, niet serieus neemt. Ze doet de rugzak af en helpt Bo eruit.

De ouders van Monika kijken nu naar Armin en Dees, een beetje verongelijkt, een beetje zuur.

Armin schenkt ze een flauw glimlachje. Dan kijken Dees en hij elkaar aan.

DEES

(zacht en cynisch)

Te gekke mensen, je schoonouders.

Armin zegt niets terug, maar zijn blik spreekt boekdelen. Dan kijkt hij weer naar Monika en Bo. We zien zijn POV. Monika die Bo in haar armen draagt en zijn gezichtje tegen haar gezicht aandrukt.

37

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - DAG (1988)

37

Later. (POV Armin en Monika) Monika's ouders zijn net vertrokken, lopen op straat. Armin, Monika en Dees staan op het balkon. Armin en Monika zwaaien ze uit.

MONIKA

(zacht)

Wat jammer nou dat jullie zo vroeg weer weg moeten...

DEES

Gaan ze op vakantie?

MONIKA

Nee, hoezo?

DEES

Je moeder had het erover dat ze naar Schiphol gingen.

ARMIN

Daar staat hun auto.

Ze durven hem niet in de stad te parkeren, bang dat hij opengebrouwen wordt.

DEES

(ironisch)

Wat ze gelijk hebben met al dat tuig hier!

Ze kijken naar Monika's ouders die nu goed oppassend, een beetje vreesachtig zelfs, oversteken.

ARMIN

Misschien is Schiphol nog wel te dichtbij...

Haar ouders draaien zich nog eenmaal om en groeten kort. Twee 'keurige', angstige mensen. Alles waar Monika zich blijkbaar tegen afgezet heeft.

Monika zwaait terug.

MONIKA

Vreselijk...

ARMIN

(quasi verontwaardigd)
Moon! Het zijn je ouders!

MONIKA

Ja. (zucht)

38

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER/KEUKEN - AVOND (1988) 38

Later. Harde muziek. Ellen, Monika en Dees zijn aan het dansen. Huib heeft Bo in zijn nieuwe rugzakstoeltje op zijn rug en 'hobbelt' mee.

Armin is in de keuken bezig met de voorbereidingen voor een maaltijd. Als hij opkijkt is zijn blik plots gericht op Dees en Monika die een beetje afgezonderd van de rest dansen. POV Armin: Hij ziet hoe Dees juist zijn onderlichaam heel even tegen Monika's billen drukt, de beweging houdt het midden tussen al te geestdriftig dansen en pure geiligheid.

Het gaat nog even door, dan, als het nummer afgelopen is, kijkt hij weer naar Dees en Monika. Dees heeft nu zijn armen om Monika's middel geslagen en laat haar net los.

Terwijl het oorverdovende kabaal wegsterft, klinkt in de stilte een aanhoudend, geïrriteerde gesnerp van de huisbel.

MONIKA

Mevrouw de Bruin...

Monika loopt de kamer uit, naar de gang.

Huib komt met Bo op zijn rug de keuken binnen. Armin helpt Huib om Bo uit de rugzak te tillen.

HUIB

Mag ik hem even..?

Armin geeft Bo aan Huib.

HUIB (CONT'D)
Best een stevig ventje al.

Huib houdt Bo onhandig vast, maar zijn plezier is er niet minder om. Ze kijken samen naar Bo.

HUIB (CONT'D)
Het zal mij benieuwen.

ARMIN
Wat?

HUIB
Wat voor iemand het wordt.

ARMIN
Twee linkerhanden en een ernstig tekort aan ambitie hoogstwaarschijnlijk. Maar zijn vader zal daar niet mee zitten.

Ze kijken elkaar aan, het is duidelijk dat deze opmerking voor Huib bestemd is, en dat ontgaat Huib dan ook niet.

HUIB
Ik heb daar nooit mee gezeten.

ARMIN
Nee?

HUIB
Je was alleen zo'n dromer, zo... onpraktisch, soms dacht ik...

ARMIN
'Wat een loser.'

HUIB
Neehee... Nee, soms dacht ik, red je het wel. Kan je wel op eigen benen staan. En kijk nou eens...

Ze nemen elkaar even op, dan kijken ze beiden naar Bo. Huib geniet van zijn kleinzoon en Armin geniet van het feit dat zijn vader van Bo geniet.

HUIB (CONT'D)
Vanaf nu zijn we niet meer vader en zoon, maar zijn we allebei vader.

Dan wordt hun aandacht afgeleid door Monika's stem.

MONIKA (O.S.)
Schenk eens wat in voor de
buurvrouw.

Monika komt met aan haar arm een chagrijnig oud kreng
binnengelopen.

MONIKA (CONT'D)
Ze is vreselijk geschrokken, ze
dacht dat het plafond naar beneden
kwam. Dat dacht u toch, hè?

De buurvrouw neemt de aanwezigen achterdochtig op.

MONIKA (CONT'D)
Wat wilt u drinken?

BUURVROUW
Niets, ik wil helemaal niets
drinken. Ik wil gewoon rust. Ik ga
weer...

De buurvrouw wil weglopen.

MONIKA
Nee, wacht u nou nog even,
alstublieft...

De buurvrouw laat zich met tegenzin de huiskamer
binnenleiden.

39

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - AVOND (1988)

39

Later. We zien Ellen, Huib (met Bo op schoot), Armin zelf,
Monika en Dees aan tafel. Een feestmaal waar niets aan
ontbreekt. Ze eten, lachen, drinken wijn. Armin schenkt
champagne. De buurvrouw drinkt en eet mee, maar ziet er nog
steeds chagrijnig uit.

Dees zit naast haar en kijkt toe hoe ze haar glas achter
elkaar (alsof er melk in plaats van champagne in zit)
leegdrinkt.

DEES
(tegen buurvrouw)
... de microbiologie gaat Darwin
nog de genadeklap geven, voorspel
ik u. Hij had er geen flauw benul
van dat cellen vol zitten met
onreducerbare complexe systemen.
(MORE)

DEES (CONT'D)

Dat hele idee van kleine toevallige mutaties is een misvatting, een geniale maar kolossale misvatting...

De buurvrouw heeft geen idee waar Dees het over heeft, haar glas is leeg, ze concentreert zich nu op wat er op haar bord ligt, stukjes in azijn gemarineerde inktvis. Ze prikt een stukje aan haar vork vast en bekijkt het.

BUURVROUW

Wat is dit? Vlees?

DEES

Pulpo a la Gallega, heeft Armin gemaakt, komt uit Spanje.

Armin gaat naast Monika zitten.

ARMIN

Is inktvis.

De buurvrouw kijkt weer naar het stukje inktvis.

BUURVROUW

Is dit vis?!

DEES

Eigenlijk is het een koppotig weekdier...

De buurvrouw proeft behoedzaam de inktvis.

Dees draait zich nu naar Monika die naast hem zit.

DEES (CONT'D)

Interessante vrouw. Ze was Miss Zandvoort in 1938 en ze beweert dat ze het Wilhelmus van voor tot achter kan boeren.

Monika die naar de buurvrouw kijkt. POV Monika: de buurvrouw die chagrijnig op de inktvis kauwt en een boer laat.

40

EXT. SKATEBOARD BAAN - DAG (HEDEN)

40

Een skateboard zoekt rakelings voor ons langs, met dat RATELENDE GELUID nu op maximaal volume. Het is alsof we door het board en het geluid geschampt worden.

We zien de U-vormige skateboard 'half pipe' waar Bo, met helm en beschermende elleboog en kniestukken, op zijn board van de ene naar de andere kant snelt.

Op het hoogste punt aangekomen maakt hij een sprong en draait om zijn as in de lucht. Er zijn nog diverse andere JONGENS op hun board bezig, sommigen zijn ware artiesten en maken indrukwekkende sprongen en bewegingen.

Bo stopt en gaat vlak naast de baan staan, bij een SURINAAMS MEISJE dat een jaar of twee ouder lijkt dan Bo, ze heeft een truitje aan dat haar buik bloot laat en een kort rokje met daaronder grote sportschoenen. Ze is ontegenzeggelijk aantrekkelijk, vroegrijp bovendien. Ze geeft Bo een joint, Bo inhaleert geroutineerd, legt zijn hand om haar schouder, ze smoezen iets met hun gezichten dicht bij elkaar.

Dan zien we Armin staan, hij kijkt van een afstandje naar Bo en het meisje.

POV Armin: Bo en het meisje. Bo laat zijn hand naar het rokje glijden, hij kneedt zacht haar bil en kust haar.

En dan ziet hij Armin staan. Een blanco uitdrukking op zijn gezicht. Het duurt even.

Dan zien we Armin naar Bo kijken. Hij glimlacht naar Bo, maar het is een geforceerde, onzekere glimlach.

Bo zegt iets tegen het meisje en geeft haar de joint terug. Hij komt in onze richting. Het meisje kijkt hem even na en dan draait ze zich weer om.

41 EXT. PLEIN BIJ SKATEBOARDBAAN - DAG (HEDEN) 41

Armin en Bo steken het wijdse grasveld van het plein over, Bo heeft zijn skateboard onder zijn arm.

ARMIN

Leuk meisje... van school?

BO

Nee.

ARMIN

Hoe oud is ze?

BO

Oud genoeg.

Armin lacht en gaat op een bankje zitten. Bo volgt hem en gaat op de rugsteun zitten.

Met een loden ernst maakt Armin zich op om zijn verhaal te vertellen.

ARMIN

Ik heb je verteld over dat
vruchtbaarheidsonderzoek dat ik...

Op dat moment duikt er een Japanse TOERIST op, die een
volautomatische camera in zijn hand heeft.

TOERIST

Can you take picture please?

Hij wijst naar het GROEPJE Japanse zakenlui waar hij deel van
uitmaakt. Armin aarzelt, maar de man drukt hem al zijn camera
in zijn handen en op hetzelfde moment komen de andere mannen
op hem af gesneld en geven hem ook hun camera. Het volgende
moment heeft hij vijf, zes camera's in zijn handen en om zijn
nek hangen. De mannen gebaren druk en spreken hem in het
Japans toe terwijl ze buigen en glimlachen. Armin kijkt
tamelijk beteuterd naar Bo, die er wel de komische kant van
inziet. Bo staat op en neemt een paar van die camera's van
Armin over.

Bo en Armin richten een camera op de mannen.

De mannen poseren als een voetbalteam, in twee rijtjes. Nog
steeds druk pratend en lachend.

Armin en Bo die naast elkaar staan en zich opmaken de eerste
foto's te maken.

BO

Yes! And.... smile!

We zien simultaan een identieke, brede neplach op al die
gezichten verschijnen.

Bo en Armin die fotograferen en van camera wisselen.

Die kerels die als bevroren blijven grijnzen.

Bo en Armin die fotograferen en van camera wisselen. Tot ze
alle foto's hebben gemaakt.

We zien die mannen nog steeds grijnzen als Bo en Armin klaar
zijn.

ARMIN

Oké!

De mannen blijven nog even onzeker maar doodstil zitten.

BO

Hijoe haj!!

Het klinkt Japans ofschoon het niets betekent, maar hij doet het met voldoende overtuiging. Nu stuiven ze allemaal op en komen hun camera's halen, buigend, pratend. Verdwijnen dan weer even plotseling als ze gekomen zijn.

In de plotselinge stilte die volgt kijkt Bo met een geamuseerde blik die mannen na, nog eenmaal nabuigend als een Japanner. Dan wendt hij zich vrolijk tot Armin. Wat een ernstig gezicht ziet hij!

BO (CONT'D)
Over dat onderzoek dus...

ARMIN
Ja, ik heb je verteld dat ik... Ik ben eh, het komt er op neer dat ik altijd... onvruchtbaar ben geweest.

De implicatie van deze mededeling dringt niet tot Bo door, nog niet. Hij kijkt neutraal naar Armin.

ARMIN (CONT'D)
Ik ben je vader dus niet.

Bo denkt daar over na en schiet dan in de lach, dit is te gek voor woorden, dit kán gewoon niet waar zijn. Hij kijkt naar Armin. POV Bo: Armin's wanhopig vertrokken gezicht.

En nu zien we hoe de uitdrukking op Bo's gezicht verandert. Naarmate hij beter beseft wat Armin heeft gezegd, verandert die uitdrukking in verbazing en van verbazing in verbijstering. Bo schudt het hoofd, in de hoop dat Armin zijn woorden ongedaan maakt, en de stoere puber van even eerder is nu niets meer of minder dan een gekwetst kind. Maar Armin kan niets anders doen dan blijven knikken: echt, het is waar.

Volgt een intense stilte. Dan.

BO
Hoe lang weet je het al?

ARMIN
Sinds de uitslag van het onderzoek.

Bo kijkt naar Armin. Nu is het alsof híj iemand van Mars ziet.

BO
Wie is het dan?

ARMIN
Je echte...?

Bo kijkt Armin strak aan.

ARMIN (CONT'D)
 Geen idee. (pauze) Zou je het
 willen weten?

BO
 Misschien... weet ik veel...

Bo kijkt nu van hem weg. Armin's POV: Bo's gepijnigde gezicht van de zijkant.

ARMIN
 Bo?

Bo kijkt hem aan nu, een vreemde, lege uitdrukking ligt in zijn ogen. Er gist iets van machteloze woede in hem, zien we.

ARMIN (CONT'D)
 Het spijt me...

Bo knikt en draait zijn gezicht weer weg. Hij blijft nog even zitten. Armin legt zijn hand op Bo's knie, Bo trekt zijn been weg, de hand glijdt er af. Bo staat op, met zijn board onder zijn arm. Hij loopt weg.

ARMIN (CONT'D)
 Waar ga je naartoe?

Bo loopt door.

ARMIN (CONT'D)
 Wacht even...

Maar Bo luistert niet meer.

ARMIN (CONT'D)
 Bo-o-o!

We zien Armin's gezicht. Zijn ogen gesloten. Hij ligt op de grond. We horen het GELUID van de wind in de bomen. Een kinderhand met een grashalm verschijnt in beeld. De grashalm begint Armin's gezicht te 'kietelen'. We zien de reactie in Armin's gezicht, maar hij houdt zijn ogen gesloten. Dan verdwijnt die kinderhand en keert terug gevuld met zanderige grond waarin kleine blaadjes en stukjes mos zitten. De hand strooit beetje voor beetje het zand op Armin's gezicht uit. Hij heeft nog steeds zijn ogen gesloten, maar aan de spiertrekkingen in zijn gezicht merken we dat hij zich wel degelijk bewust is van wat er gebeurt. Kennelijk wil hij dit gevecht volhouden. Dan opent de hand zich volledig en kiept een hele lading op Armin's gezicht. Hij veert op en proest, het zand van zijn gezicht vegend.

Hij kijkt naar opzij, zijn blik houdt het midden tussen ergernis en geamuseerdheid. POV Armin: Bo (4 jaar) die met ondeugende pretoogjes zijn vader opneemt.

ARMIN

Jij kleine... (duikt bovenop hem,
ze stoeien, Bo lacht luidkeels)

Later. Op een andere plek in het bos. Armin kijkt omhoog naar de vogels. Bo omlaag. Hij vindt een muizenschedel en pakt hem op.

ARMIN (CONT'D)

Daar, een Vlaamse gaai. Met dat
blauw op zijn vleugels.

Bo heeft slechts aandacht voor zijn vondst.

ARMIN (CONT'D)

Soms moet je ook omhoog kijken,
niet altijd maar naar beneden.

Bo laat de muizenschedel zien. En stopt hem in een blikken trommeltje dat hij om zijn nek heeft hangen.

Later. We zien een stuk of wat paddestoelen bij elkaar staan. Bo op zijn hurken.

BO

Welke vind jij de mooiste?

Armin staat iets verder.

POV Armin: hij kijkt naar Bo en de paddestoelen.

ARMIN

Ik vind ze allemaal mooi.

BO

(dwingend)
De mooiste...

Armin wijst er een aan.

ARMIN

Die.

BO

Ik ook.

Bo bukt zich en raapt een stuk boomstronk op waarop kleine goudgele paddestoeltjes groeien. Hij probeert hem in zijn trommeltje te doen, maar daarvoor is hij te groot.

ARMIN

Wat doe je?

BO

Deze neem ik mee voor mama.

43 INT/EXT. RENAULT - DAG (1992)

43

Naast Bo op de achterbank ligt een plastic tasje met het stuk hout dat er een stukje uitsteekt. Zijn vingertjes pulken aan het hout.

Armin rijdt en kijkt in het spiegeltje naar Bo. Daarna richt hij zijn blik weer op de weg.

POV Armin. Gemiddelde drukte. In de verte is een stoplicht. Plotseling begint Bo te schreeuwen.

BO

Ahhhhh!

Armin schrikt van de schreeuw. Hij kijkt over zijn schouder naar Bo.

ARMIN

Wat is er!?

BO

Een kabouter!!!

44 EXT. STRAAT - DAG (1992)

44

Op dat moment boort de Renault zich met een enorme klap in de auto voor hem, een splinternieuwe BMW.

Dan zien we Armin vanaf zijn plek door het raam kijken om te inventariseren wat er gebeurd is.

POV Armin: een MAN met een stevig en onberekenbaar voorkomen stapt uit de BMW.

Dan draait Armin zich om en kijkt weer naar Bo.

ARMIN

Gaat het?

Bo heeft een glimlach op zijn gezicht.

BO

Was dit een botsing?

We zijn even bij de man van de BMW die de niet onaanzienlijke schade in ogenschouw neemt.

Armin stapt nu ook uit. Hij weet niet goed wat hij moet zeggen. De man van de BMW staart hem alleen maar aan.

ARMIN
Sorry... Ik eh... Mijn zoontje
schrok ineens...

De man blijft hem aankijken.

Armin verduidelijkt een en ander, althans dat probeert hij.

ARMIN (CONT'D)
Van een kabouter.

We zien het gezicht van de MAN, we zien de twijfel: neemt deze klootzak me in de maling of zit er een steekje los?

Dan zien we Armin's gezicht weer. Hij kijkt ongemakkelijk naar de man.

45 EXT. STRAAT - DAG (1992) 45

Enige tijd later. We zien een besnorde MOTORAGENT, aan wie Armin (kennelijk) juist hetzelfde verhaal heeft verteld, iets noteren.

AGENT
(schrijvend) ... van... een ... ka-
bou-ter...

Dan kijkt de agent naar Armin en neem hem met een mengeling van cynisme en minachting op. Armin knikt en lacht schaapachtig.

46 EXT. STRAAT - DAG (1992) 46

Enige tijd later. We zien de CHAUFFEUR van de takelwagen die op het punt staat de Renault op te takelen. Hij kijkt Armin met glimmende ogen aan.

CHAUFFEUR
Een kabouter?

ARMIN
Ja, dat dacht hij tenminste...

De chauffeur vindt het wel grappig.

Armin die alle spullen uit het dashboardkastje haalt en in een plastic tas doet. Stuit hierbij op een polaroid foto. CLOSE foto: het is zo'n foto die Pakistaanse rozenverkopers maken. Deze is op een terras gemaakt. We zien Monika zitten, zonnebril in het haar, dicht naast haar zit een man, we zien zijn behaarde onderarm die op haar dij rust, verder een stuk schouder van hem en zijn lachende gezicht met een grote zonnebril op zijn neus.

Armin die verbaasd naar die foto kijkt.

47 INT. HUIS ARMIN/MONIKA BADKAMER - DAG (1992) 47

Armin staat onder de douche. Hij oefent de woorden en de toon waarop hij het slechte nieuws aan Monika zal vertellen.

ARMIN

Schat, ik kon er niets aan doen..
Het is allemaal heel erg maar het
is maar een auto..

Monika... ga even zitten.. er eh, er is iets met je auto...
Lieverd, ga nou niet meteen huilen... je eh, auto is in de
prak gereden. (twijfelt)

...in de prak gereden...

Armin schudt zijn hoofd. Hij zoekt naar een andere toon,
probeert het nu -te- opgewekt.

ARMIN (CONT'D)

Nou Moon, raad eens? Ik heb je auto
total loss gereden...

Dan komt Bo opgewonden de badkamer binnen.

BO

Pap, pap! (fluisterend) Hij is er
weer!

48 INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - DAG (1992) 48

Armin die halfnat en met een handdoek om zijn middel de kamer binnenkomt. Bo wijst naar het plastic zakje met het stuk hout. Het zakje beweegt en plotseling komt er een muisje uit gekropen. Er zit een blaadje aan zijn kopje gekleefd waardoor het lijkt alsof hij een mutsje op heeft.

BO

Een kaboutermuis.

De deur gaat open. Monika komt binnen.

De opgeruimde, komische sfeer verandert op slag als Armin naar haar kijkt. Ze ziet er doodziek uit. Ze zweet, ademt zwaar.

MONIKA

Ik voel me ziek...

49 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - DAG (1992) 49

Armin helpt haar met uitkleden en naar bed gaan. Hij legt zijn hand op haar voorhoofd.

ARMIN

Je hebt koorts...

50 INT. HUIS ARMIN/MONIKA KEUKEN - DAG (1992) 50

Hij maakt in de keuken thee voor haar. Schenkt de pot vol, zet hem op een dienblad.

51 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - DAG (1992) 51

Hij keert terug naar de slaapkamer met de thee, maar Monika is al in slaap gevallen. Zachtjes zet hij de thee neer naast het bed en sluipt de kamer weer uit.

52 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER BO - AVOND (1992) 52

Armin legt Bo in bed. Hij dekt hem toe.

ARMIN

Wil je een harde of een zachte.

BO

Een harde.

Armin kust Bo met zeer veel geluid op zijn wang. Bo moet lachen.

ARMIN

Slaap lekker, tot morgen.

BO

Papa? Vind mama het erg dat de auto stuk is?

ARMIN

Ik denk het wel.

53 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - AVOND (1992) 53

Armin gaat kijken bij Monika. Ze ligt nog in exact dezelfde houding. Hij loopt naar het bed. Schudt haar schouder.

ARMIN
Monika... Moon...

Ze opent even haar ogen en hij ziet de paniek. Nu weet hij dat het echt foute boel is. Zodra ze haar ogen weer sluit lijkt het alsof ze het bewustzijn is verloren.

54 EXT. HUIS ARMIN/MONIKA - AVOND (1992) 54

Twee ambulancemedewerkers komen naar buiten met Monika vastgegespt op een brancard. Armin loopt met de broeders mee. Mevrouw De Bruin, de oude buurvrouw, staat in de deuropening.

ARMIN
Dank u wel.

Ik denk niet dat Bo wakker wordt maar... ik probeer zo snel mogelijk terug te zijn.

BUURVROUW
Maakt u zich geen zorgen. Sterkte.

Armin knikt en stapt de ambulance in. Vrijwel meteen trekt de ambulance op en rijdt zonder sirene de straat uit.

55 INT. HUIS ARMIN/ELLEN WOONKAMER - AVOND (HEDEN) 55

Ellen en Armin zijn net klaar met eten. Naast Armin's bord ligt een wetenschappelijk tijdschrift, en een stapel papieren met een potlood. De tafel is voor drie gedekt, maar Bo zit er niet bij. We zien Armin naar Bo's plaats kijken. We zien het lege, schone bord en de rugleuning van de lege stoel.

Dan kijkt hij naar Ellen. Wederzijdse blik van verstandhouding. Ze zwijgen, bedrukte sfeer. De telefoon gaat. Ze kijken elkaar aan. Ellen's gespannen gezicht. Hij staat op en loopt naar de telefoon.

ARMIN
Hallo?

Hij luistert, we zien de teleurstelling op zijn gezicht. Hij kijkt naar Ellen en schudt het hoofd.

ARMIN (CONT'D)

Hai Dees (...) Ja, ik weet het
 (...) Simon had er al over
 gebeld...

Ellen schuift de papieren naar zich toe. Ze bladert er
 gedachteloos in. Er valt een foto uit. Ze pakt de foto. POV
 Ellen: CLOSE: de foto van Niko met Ellen en Monika voor het
 reisbureau. Er is iets veranderd aan de foto. Het gave gebit
 van Niko vertoont nu een zwart gat in het midden,
 ongetwijfeld door Armin met een pen aangebracht.

ARMIN (O.S.) (CONT'D)

(...) morgenochtend voor tien
 (...) okay (...) 1200 woorden toch?
 (...) O, ik dacht dat je 1200 had
 gezegd (...) Maakt niet uit, ik
 haal er nog wel wat uit, morgen op
 de redactie (...) Ja, goed (...)
 tot morgen...

Ondertussen: Ellen draait de foto om. POV Ellen: CLOSE:
 achterkant foto, waarop geschreven staat: 'Niko privé: 023-
 ???'; De Kleine Wereld: 020-6646865'

Armin komt weer aan tafel zitten en hij ziet Ellen naar de
 foto kijken.

Ellen houdt de foto omhoog.

ELLEN

Als je zijn privé-nummer nodig
 hebt, waarom vraag je het dan niet
 gewoon aan mij? Lijkt me wel zo
 eenvoudig.

Armin die schuldig zwijgt.

ELLEN (CONT'D)

Je gaat hem toch niet bellen?

Het heeft geen zin, hij zit in Canada.

ARMIN

Wanneer komt hij terug?

ELLEN

Wat wou je hem vragen? Of hij de
 vader van Bo is?!

ARMIN

Ja, dat is precies wat ik hem wou
 vragen.

ELLEN

Dat is toch absurd!

ARMIN

Absurd?

ELLEN

Ja! Want stèl dat Niko iets met
Monika gehad heeft, het is niet zo,
honderd procent zeker van niet,
maar stèl... je verwacht toch niet
dat Niko je dat vrolijk op zal
biechten...

ARMIN

Misschien wel als hij hoort dat Bo
zijn zoon is...

ELLEN

(bijna smekend)

Doe het niet, doe het niet.

In zijn felheid maakt hij een ongecontroleerde beweging,
gooit daarbij een halfvol glas wijn om. Hij zet het glas
recht, een en al ergernis, maakt met zijn servet het
tafelkleed schoon. Volgt een stilte die de controverser
onderstreept.

ELLEN (CONT'D)

Toen we van de dokter het nieuws te
horen kregen, dacht ik dat dat onze
crisis was, dat we geen kind konden
krijgen. Maar daar gaat het al lang
niet meer om...

ARMIN

Wie zegt dat?

Ellen kijkt hem aan, haar blik zegt: je weet zelf dat het de
waarheid is. In antwoord laat Armin zijn hoofd iets hangen:
ze heeft gelijk, dat moet hij stilzwijgend erkennen, het is
waar.

ELLEN

Het zou een meisje worden, dat
voelde ik, dat wíst ik... ik had
haar al in bad gedaan, ik had haar
al aangekleed, ik had haar ... Ik
had haar godverdomme Emma willen
noemen...

Ellen verzet zich tegen haar tranen. Armin kijkt haar aan.
Het spijt hem, dat is duidelijk, maar hij is niet in staat
iets aan haar verdriet te doen, ook dat is duidelijk.

ELLEN (CONT'D)
 Waarom is het in godsnaam zo
 belangrijk om te weten wie het
 geweest is!!

Ellen die kijkt hem aan, met een mengeling van verdriet en verwijt.

ELLEN (CONT'D)
 Langzaam maar zeker blijft er niets
 meer over van ons leven... stop er
 mee, alsjeblieft stop ermee. Maak
 het niet nog verder kapot...

Op dat moment gaat de telefoon weer en beiden vallen stil. Ze kijken weer naar de telefoon, een en al aandacht. We horen hem nog een keer overgaan en nog een keer. We zien de telefoon terwijl hij overgaat. Dan zien we Armin opstaan. En opnemen.

ARMIN
 Hallo? (...) Wat! Zit hij bij jou!
 (...) Alles in orde? (luistert nu
 langer...) Ik kom er aan.

Armin hangt op.

ARMIN (CONT'D)
 Mijn vader... Bo zit bij hem.

Ellens verbaasde gezicht.

56 EXT. HUIS/GARAGE HUIB - AVOND

56

Armin stapt uit zijn oude Toyota Corolla en loopt in de stromende regen naar de inrit van een indrukwekkende dubbele villa die voor de ene helft bewoond wordt door Armin's vader, Huib.

Er klinkt een loeiend GELUID als hij langs de grote garage loopt. In de garage staat een fonkelende Jaguar, bouwjaar 1969. De motorkap van de Jaguar staat open en Huib beweegt de gashendel met zijn hand, wat dat niet kinderachtige geloei produceert.

ARMIN
 Pa! Pa!

Huib hoort niets door het geloei. Dan legt Armin zijn hand op Huib's schouder. Huib draait zich om. Het geloei neemt af. Huib veegt zijn hand aan een poetsdoek af.

ARMIN (CONT'D)
Waar is ie?

HUIB
Binnen...

Armin wil er al heen lopen, maar Huib houdt hem tegen.

HUIB (CONT'D)
Hij is in Zwolle door de
spoorwegpolitie uit de trein
gehaald, zonder kaartje, zonder een
cent op zak... Toen ik hem ophaalde
heeft hij aan een stuk door in de
auto zitten huilen.

ARMIN
Waarom heb je mij niet meteen
gebeld?

HUIB
Dat wou hij niet. Ik ben hier thuis
nog anderhalf uur met hem bezig
geweest om hem zo ver te krijgen...

Armin loopt naar de deur van het huis, die openstaat, Huib
volgt.

57 INT. WOONKAMER HUIS HUIB - DAG (HEDEN) 57

Ze staan in de wat opzichtig ingerichte woonkamer waarin
flamboyante kunst uit de Jaren Zestig (Cobra-achtig) hangt.
Bo zit bij het licht van de televisie op de bank, met een kat
op zijn schoot, hij aait de kat en kijkt als verdoofd naar de
tv.

Dan zien we Armin naar Bo kijken.

Bo draait zich om. Ze kijken elkaar aan. Bo kijkt weer naar
de tv.

58 EXT. HUIS HUIB - DAG (HEDEN) 58

Bo en Armin bij de Toyota Corolla voor Huib's deur. Het
regent nog steeds. Bo stapt als eerste in. Armin loopt om de
auto heen en wil instappen.

HUIB (O.S.)
Armin!

Armin kijkt op. Hij ziet Huib aan komen lopen met een rugzak
in zijn hand. Bo's rugzak.

Als hij bij de wagen is opent hij het portier van Bo en geeft hem de rugzak. Bo pakt hem aan, Huib sluit het portier.

Huib bekijkt de fantasieloze roestbak met onverholen minachting. Over het dak van de auto heen:

HUIB (CONT'D)

Wanneer koop je nou eindelijk eens een echte auto.

ARMIN

Een op veertien op de snelweg, pa.

HUIB

(schamper)

Dat je je daar durft te vertonen.

Armin stapt nu ook in. We blijven nog even bij Huib. De auto rijdt weg, Bo draait zijn gezicht naar het raam en groet zijn grootvader met een onzeker gebaar.

59

INT/EXT. TOYOTA - DAG (HEDEN)

59

Het regent, de ruitenwissers zwaaien langs het glas. Armin rijdt, Bo zit naast hem. Stilte.

ARMIN

Wat moest je in Zwolle?

BO

Niks.

ARMIN

Waarom was je er dan heengegaan?

BO

Ik was gewoon in een trein gestapt.

ARMIN

Je had mij toch vanuit het politiebureau kunnen bellen.

BO

Dat had ik kunnen doen, ja.

Bo kijkt Armin aan. Stilte.

ARMIN

Heb je iets tegen opa gezegd?

BO

Waarover?

ARMIN

Over ons.

Bo schudt het hoofd. Stilte. We horen de ruitenwissers.

60

EXT/INT. NIKO'S HUIS HAARLEM - AVOND (HEDEN)

60

Armin staat buiten, in de wind. Hij spreekt recht in de camera.

ARMIN

Neemt u me niet kwalijk dat ik even stoor, ik ben Erik Aldenbos en ik heb hier vroeger in ditzelfde huis gewoond.

ARMIN(CONT'D)

Als kind. Er is toen iets gebeurd. Een lang verhaal. Maar waar het om gaat, is dat ik toen op zolder een brief aan mijn moeder heb verstopt. En die brief, nou ja, ik zei het al: het is een lang verhaal. Maar nu is mijn moeder pas overleden en moest ik weer denken aan die brief.. die ik haar nooit heb gegeven, en ik dacht: wat zou het mooi zijn als ik die kan terugvinden...

Nu zien we ANKE, Niko's vrouw die kennelijk juist heeft open gedaan. Ze is begin veertig en heeft een even knap als ontevreden gezicht.

ANKE

Hier op zolder?

We zien nu de setting, Armin in Haarlem. Hij staat voor Niko's huis, een gerenoveerd oud pandje met een kleine voortuin.

ARMIN

Tussen twee balken. Hij zat goed verstopt, we zijn toen nogal plotseling verhuisd... Het zou veel voor me betekenen als ik die brief weer terughad.

ANKE

Ik zou het prettiger gevonden hebben als u overdag was gekomen.

ARMIN

Heb ik geprobeerd... ik ben al een keer langs geweest om de naam op het bordje over te schrijven, maar in het telefoonboek staat geen Neerinckx... Toen dacht ik, ik bel maar aan en vraag of u me het telefoonnummer kunt geven zodat ik...

ANKE

Ik schrijf het wel even voor u op.

Ze loopt de hal in, laat de deur express maar op een kier en verdwijnt uit het zicht. Armin aarzelt en geeft de deur zachtjes een zetje waardoor het lijkt alsof hij langzaam open waait.

61 INT. GANG HUIS NIKO - AVOND (HEDEN) 61

Anke staat bij een gangtafeltje met een pen in haar handen. Ze aarzelt.

ANKE

Kom anders maar even binnen.

Armin wacht af. Hij kijkt om zich heen. Anke noteert haar naam en telefoonnummer.

ANKE (CONT'D)

Dit is het nummer, bel morgen maar aan het eind van de ochtend.

Ze geeft hem het briefje.

ARMIN

Hebben jullie het verbouwd?

Hij loopt een klein eindje door en blijft op de drempel van de woonkamer staan.

62 INT. WOONKAMER HUIS NIKO - AVOND (HEDEN) 62

De woonkamer is opgeluisterd met snuisterijen uit verre landen. De tv staat aan: Netwerk. Anke loopt langs hem heen de woonkamer in en zet het geluid zacht.

ANKE

Zes jaar geleden, toen we hier introkken was het nog in 'de originele staat'.

(MORE)

ANKE (CONT'D)

Hier stond een muur, het waren twee kamers en de gang liep door naar... maar dat hoef ik jou niet te vertellen natuurlijk.

ARMIN

Gek is dat, het moeten kleine kamers geweest zijn, maar als kind heb ik dat nooit zo ervaren.

Hij houdt het briefje omhoog.

ARMIN (CONT'D)

Bedankt, ik bel morgenochtend. En sorry dat ik gestoord heb.

Hij maakt aanstalten op te stappen.

ANKE

Woon je hier in Haarlem?

ARMIN

Nee, Dordrecht, of eigenlijk Dubbeldam, net buiten Dordrecht. Als ik nu terug naar het station loop dan haal ik de trein nog.

ANKE

(twijfelend)

Misschien dat we, als de kinderen zodadelijk vast in slaap zijn, even kunnen kijken boven. Ik was koffie aan het zetten. Wil je ook?

ARMIN

Graag.

ANKE

Ga zitten.

Anke loopt de kamer uit. Armin bekijkt het interieur, foto's van het gezin. Niko, Anke en drie kleine kinderen waaronder een zoon. Aan de andere muur: Niko op een besneeuwde Andes-top. Niko op een azuurblauwe zee, Niko op safari. Drie foto's naast elkaar...

Anke komt binnen met een blad met koffie, suiker en melk. Op het blad staat een fles whiskylikeur en ernaast ligt een fotoalbum.

ANKE (CONT'D)

Wil jij er iets sterks bij?

ARMIN

Nee, dank je.

Ze schenkt zichzelf een glaasje likeur in, pakt het fotoboek, overhandigt dat aan Armin.

ANKE

Van de verbouwing en hoe het ervoor was. Misschien vind je het leuk om het terug te zien.

Hij bladert in het fotoboek. Foto's van de verbouwing en ervoor. Hij bestudeert ze quasi aandachtig.

Anke drinkt haar likeur.

Achterin staan nog wat andere foto's. Op een ervan ontdekt hij Monika, een vol wijnglas in haar hand, lachend.

Hij verstijft, slaat het boek dicht.

ARMIN

Jaja, zo was het.

ANKE

Ik denk dat ze nu wel slapen.

63 INT. OVERLOOP HUIS NIKO - AVOND (HEDEN) 63

Ze lopen op de overloop. Stil, zonder te praten. Anke trekt de ladder van de zolder omlaag. Ze gaat hem voor, geruisloos.

Hij kijkt naar haar mooie strakke billen die boven hem deinen.

64 INT. ZOLDER HUIS NIKO - AVOND (HEDEN) 64

Ze komen op de zolder, ingericht als een rommel/speelruimte.

Armin zoekt tussen de balken.

ARMIN

(tast met zijn vingers)
Hier, hier moet het zijn...

Anke pakt een zaklantaarn uit een hutkoffer. Hij doet het niet. Ze schroeft hem open, haalt de batterij eruit en stopt hem er omgekeerd weer in. Ze knipt de lantaarn aan. Nu doet hij het.

ANKE

Zekerheidje van Niko, mijn man, die draait altijd de batterij om. Kan hij niet per ongeluk leeglopen.

ARMIN

Handig.

ANKE

(kritisch)

Vind je?

Ze kijken elkaar even aan. Dan zoekt hij verder.

ARMIN

Niets, ik zie niets.

Ze schijnt hem nog iets beter bij. Hun gezichten zijn dicht bij elkaar. Ze kijkt niet naar de spleet. Ze kijkt naar Armin's gezicht. Tot hij haar aankijkt. Even blijven ze elkaar aankijken, er hangt iets van spanning in de lucht. Dan kijkt Anke zoekend naar de verborgen brief.

ANKE

Jammer...

65

INT. OVERLOOP HUIS NIKO - AVOND (HEDEN)

65

Ze staan weer op de overloop. Op weg naar beneden lopen ze langs een slaapkamer waarvan de deur openstaat. Het licht is aan.

Armin kijkt naar binnen, ziet een JONGEN (9) in bed. Hij slaapt.

ANKE

(fluisterend)

De oudste. Overdag vindt hij alles vet cool maar 's nachts moet wèl het licht aanblijven...

Ze maken aanstalten verder te lopen, Armin ziet iets op de deur staan, in kleurige letters van hout: BO. Hij blijft als aan de grond genageld staan, staart naar die twee letters.

ARMIN

Hoe heet hij?

ANKE

Bo.

Armin kijkt naar de jongen in bed.

Anke loopt verder.

Hij volgt haar naar beneden. Daar aangekomen ziet hij eruit alsof iemand hem een enorme dreun tegen zijn maag heeft verkocht.

66

INT. HUISKAMER HUIS NIKO - AVOND (HEDEN)

66

Anke schenkt een Tsjechische wijn in als Armin binnenkomt.

ANKE

Ik weet niet of hij smaakt. Niko heeft hem meegenomen uit Tsjechië. De glazen komen uit Sri Lanka.

Anke reikt hem een glas aan en kijkt hem aan.

ANKE (CONT'D)

Is er iets?

ARMIN

Nee.. ik... die brief.. ik had gehoopt dat ik die brief zou vinden.

Anke knikt begrijpend en gaat zitten.

ARMIN (CONT'D)

Is hij veel op reis, je man?

ANKE

Toen hij een eigen zaak had, meer de helft van het jaar. De laatste tijd wat minder. Je went eraan, aan alleen zijn. Het heeft zo z'n voordelen.

ARMIN

Aparte naam van jullie jongste zoon. Is er niet een Amerikaanse acteur die ook zo heet?

ANKE

Dat is Beau, met e-a-u. Onze Bo schrijf je met een o.

ARMIN

Zoals Bo Derek?

ANKE

Het was Niko's idee. Hij stond erop...

(MORE)

ANKE (CONT'D)

En we hadden afgesproken dat hij de naam voor een jongetje mocht kiezen en ik voor een meisje, dus...

Sorry...

Ze wil een sigaret pakken, maar haar pakje is leeg, ze staat op en loopt naar de keuken. Ze bekijkt zichzelf snel en kritisch in de ruit en schikt haar donkere haar. Armin merkt die kleine, maar veelzeggende handeling op. Terwijl Anke in de keuken staat, slaat hij het fotoalbum open en trekt een foto van Bo los en stopt die weg onder zijn jack.

Anke keert terug, gaat weer zitten en steekt haar sigaret aan.

ANKE (CONT'D)

Heb je zelf kinderen?

ARMIN

Nee.

Ze knikt.

Ze kijken elkaar aan. Het lijkt alsof Anke nog wel iets persoonlijks wil vragen, maar ze houdt zich in.

Ze drinken in stilte.

ARMIN (CONT'D)

Ik denk dat ik zo maar eens opstap, ik heb je lang genoeg opgehouden...

ANKE

Wil je niet nog iets drinken?

Armin schudt zijn hoofd en staat op.

67

INT. GANG HUIS NIKO - AVOND (HEDEN)

67

Ze lopen al in de gang. Er hangt een grote foto van Bo op een plastic tractor.

ANKE

Dit is Bo. Heb ik gemaakt. Hierop is hij vijf jaar oud. Zo klein als hij nog is, je ziet gewoon dat hij droomt van grote, verre avonturen. Echt een man.

ARMIN

Dromen vrouwen dan niet van avonturen?

ANKE

Jawel, maar ze zoeken ze dicht
bij huis.

Ze staan nu heel dicht bij elkaar, bij de deur. Broeierige sfeer. Stilte. We zien Armin naar Anke kijken. Dan Armin's POV.

CLOSE: De mond van Anke.

We zien haar mond die laatste zin herhalen. Maar ze klinken vaag, anders.

ANKE (CONT'D)

... Jawel, maar ze zoeken ze
dichter bij huis.

En dan sterven alle geluiden weg. In de stilte die volgt zien we Armin zijn hand naar Anke's mond brengen en met zijn vingertoppen heel voorzichtig haar lippen strelen. Anke kust zijn vingers en kijkt hem aan.

Armin doet een stap naar voren. Hij duwt Anke tegen de muur, kust haar ruw op haar mond. Anke beantwoordt zijn kus, ze beginnen elkaar uit te kleden, geil en ongeduldig. Anke raakt met haar schouder de foto van Bo, die zwiept aan het haakje heen en weer.

CUT TO: Armin die naar Anke kijkt, hij staat er weer bij als vóór de close-up van Anke's mond. De foto aan de muur hangt gewoon weer stil en Anke staat aangekleed en wel tegenover hem. Er is niets gebeurd.

ANKE (CONT'D)

Als je nog eens in de buurt bent...
en naar je oude huis
terugverlangt...

ARMIN

Dank je.

Hij kijkt nog een keer naar de foto.

CLOSE: Het gezicht van Bo die hem recht aankijkt.

Dan gaat hij de deur uit.

Hij versnelt en rent de straat van Anke en Niko uit. De camera beweegt op hem af en blijft hangen op een Publex reclamezuil met een poster van een trein.

De trein begint te bewegen en komt op ons af. Pan mee met de trein en rijer naar rechts de trein in.

69 INT. TREIN - AVOND (HEDEN) 69

Rijer van links tot een uitgestorven coupé tevoorschijn komt met alleen Armin. Hij staart naar buiten. Voelt in zijn binnenzak en haalt de foto van Bo tevoorschijn. Hij staart naar de foto. Kijkt dan weer naar buiten. Armin in de treincoupé, we zien zijn weerspiegeling in het donkere raam.

70 INT. HUIS ARMIN/ ELLEN WOONKAMER - AVOND (HEDEN) 70

Die avond. We zien een fotoalbum waarin gebladerd wordt: Foto's van Bo, Armin en Monika. Dan zien we Armin in het album bladeren. Een bepaalde bladzijde houdt zijn aandacht vast. We zien de bladzijde met een foto van Bo, uit het onderschrift maken we op dat hij 5 jaar oud is. Armin vergelijkt de foto van Niko's Bo met Bo van zichzelf. Ze lijken niet erg op elkaar, ofschoon een aantal kenmerken (zoals de kleur haar) overeenkomen.

71 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER BO - AVOND (HEDEN) 71

Armin loopt in de gang langs Bo's kamer naar zijn slaapkamer. In het voorbijgaan KRAAKT er iets onder zijn voeten. Hij kijkt omlaag, er liggen wat resten van dierenschedels. Hij bukt zich, pakt die resten vast. Kijkt dan naar opzij, door een kier kan hij in Bo's kamertje kijken. De vloer is bezaaid met schedelresten. Hij duwt de deur een stukje open. Het is een grote ravage in de kamer. De planken zijn van de muur geramd en de hele vloer ligt vol met stukgeslagen en - getrapte schedels.

Bo ligt in bed, hij heeft de rubber bal in zijn hand en knijpt er zachtjes in, twee, drie keer, mechanisch bijna.

72 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER - AVOND (HEDEN) 72

Armin heeft zich uitgetkleed en stapt bij Ellen in bed. Het licht is uit en hij doet zo zachtjes mogelijk. Ellen ligt op haar zij met haar gezicht de andere kant op. Armin gaat op zijn rug liggen en kijkt omhoog, alleen met zijn gedachten.

Ellen doet haar ogen open en luistert. Ze beweegt niet. Zo liggen ze beiden met open ogen stil in bed.

73 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER - OCHTEND (HEDEN) 73

Armin ligt in een totaal andere houding te slapen. Stemmen van Bo en Ellen klinken gedempt van beneden. Dan slaat de voordeur en wordt Armin wakker. Hij kijkt om zich heen en ziet dan Ellen's lege kant van het bed. Hij kijkt op zijn horloge en gaat rechtop zitten.

74 EXT. PARK - DAG (HEDEN) 74

Dees en Armin, in hun trainingspakken, rennen een rondje in het park.

DEES

Ze moet wel heel desperaat zijn,
die vrouw van Niko... je belt aan
met een kutsmoes en een half uur
later vraagt ze of je nog een keer
terugkomt.

ARMIN

Misschien had ik haar gewoon
keihard moeten neuken.

DEES

Wat? In de gang...?

Ze joggen door.

ARMIN

Het zou de ultieme wraak geweest
zijn, Niko's vrouw neuken, in zijn
eigen huis.

DEES

Niks voor jou, jongen.

ARMIN

O nee?

Dees kijkt hem aan en zijn blik is een afdoende antwoord:
Dees kent Armin en Armin kent Dees; ze hoeven elkaar niets
wijs te maken.

DEES

Wie had dat gedacht, een beetje
speurwerk, en hup daar zal je hem
hebben: Niko... hoe heet hij ook
weer?

ARMIN

Neerinckx.

DEES

Neerinckx... Weet je... Ik denk dat je er beter aan doet hem er niet mee te confronteren.

(Armin wil iets zeggen)

Nee... Denk nou even mee! Om te beginnen kan hij vaderschapsrechten gaan claimen.

ARMIN

Waarom zou hij dat doen na al die jaren?

DEES

Omdat zijn eigen huwelijk naar de knoppen gaat, bijvoorbeeld. Lijkt me niet ondenkbaar... Wat denk je dat er gebeurt als Anke hoort dat er nóg een Bo is.. nóg een zoon van Niko is die Bo heet?

Armin denkt hierover na. Dees wordt moe en praat hijgend.

DEES (CONT'D)

Jij verpest Niko's huwelijk. Anke wil scheiden. Niko wil jouw Bo... dan heeft alle ellende toch nog iets opgeleverd.

Dees stopt hijgend. Armin jopt door op de plaats.

DEES (CONT'D)

(pauze) Is dat wat je wil?

ARMIN

Ik wil weten waarom en wanneer en waar. Maar vooral waarom Niko!

DEES

Omdat ze geil werd van Niko. Omdat ze lekker klaarkwam. Omdat hij geil werd van dat litteken op haar buik. Wat maakt het uit?!

Je schiet er niks mee op.

Armin stopt met joggen. Hij kijkt Dees nu even aan. Dat laatste maakt kennelijk indruk. Dees loopt naar zijn fiets en maakt het slot los.

DEES (CONT'D)

Het kan heel goed zijn dat je met de antwoorden moeilijker kan leven dan met de vragen...

Ze zijn bij de ingang van het park. Fietsers, wandelaars, en voor hen uit, auto's en verkeerslichten, de aanzwellende geluiden van de stad.

Armin denkt na over wat Dees net heeft gezegd.

DEES (CONT'D)

Is het trouwens wat, die vrouw van Niko?

Armin kijkt Dees aan.

ARMIN

Waarom zei je dat?

DEES

Wat?

ARMIN

Dat van het litteken op Monika's buik, en eh, ik.... waarom zei je dat... dat Niko er opgewonden van werd?

Dees weet niet goed wat hij moet antwoorden.

DEES

Zo maar...

Armin kijkt hem aan.

DEES (CONT'D)

Waarom? Je denkt toch niet dat ik...?

ARMIN

Godverdomme man! Geef antwoord! Jij heb toch nooit iets met Monika...

DEES

Ik!? Met Monika?! Jezus Christus, man! Je bent mijn beste vriend..!

Een stilte valt.

ARMIN

Ik eh... sorry...

DEES

Geeft niet, als ik jou was geweest, zou ik het ook vragen?

Dees maakt zijn tweede slot open.

DEES (CONT'D)
Alleen ik zou jou natuurlijk nooit
verdenken. Want jij bent
onvruchtbaar.

Armin lijkt opgelucht door de luchthartige, overtuigende
reactie van Dees. Dees stapt op zijn fiets.

DEES (CONT'D)
Weet je waar ik net aan moest
denken... het is eigenlijk wel
raar... Ellen en Niko zijn toch
collega's?

Armin knikt.

DEES (CONT'D)
Waarom weet Ellen dan niet dat Niko
een zoon heeft die eh... die Bo
heet?

ARMIN
Hij werkte ergens anders. Hij is
geloof ik nog niet zo lang terug
bij De Kleine Wereld.

DEES
O.

Aan Armin's gezicht zien we dat zijn eigen verklaring hem
zelf evenmin overtuigt. Dees draait zijn fiets en fiets weg.
In het weggaan:

DEES (CONT'D)
Wanneer kom je met dat artikel van
Neuman?

ARMIN
Woensdag?

Dees knikt en is weg. Armin blijft even staan, draait zich
dan om en gaat terug het park in.

We zien het kantoorpand van De Kleine Wereld. Een monumentale
villa. Armin, niet meer in sportkleding, gaat de stenen trap
omhoog.

76

INT. KANTOOR - DAG (HEDEN)

76

Ellen zit aan haar bureau, ze is telefonisch in gesprek. Het grootste deel van het kantoor bestaat uit een enorme moderne 'kantoortuin', een grote, lichte ruimte die plaats biedt aan een stuk of dertig werkplekken van de 'horizontale organisatie' die touroperator De Kleine Wereld kennelijk is. De werkplekken zijn afgescheiden door planten, maar daar kun je langs en doorheen kijken. Aan de muren affiches van De Kleine Wereld, met afbeeldingen van de 'exclusievere', 'avontuurlijkere' hele dure bestemmingen (dit is geen touroperator met twee weken halfpension in Benidorm op het programma).

Armin komt binnen en loopt naar Ellen's bureau. Ze ziet hem en is verrast. Ze ziet zijn komst meteen als een toenaderingspoging van zijn kant. Ze glimlacht naar hem, maar moet eerst haar telefoongesprek afronden. Hij kijkt om zich heen. De meeste bureaus zijn bezet, we zien De COLLEGA's, zonder uitzondering van om en nabij Ellen's leeftijd, mannen en vrouwen. Eén VROUW valt ons met name op, donker haar, knap gezicht, ze kijkt Armin even aan.

Helemaal aan de andere kant van de ruimte staat een bureau waaraan niet gewerkt wordt. POV Armin: het lege bureau.

ELLEN (O.S.)

Hai!

Armin draait zich om. Ellen is klaar met haar gesprek, hij gaat met één bil op haar bureau zitten.

ELLEN (CONT'D)

Was je in de buurt?

ARMIN

Kan je al weg?

ELLEN

(teleurgesteld)

Ik heb nog een vergadering samen met Gerard en de directeur van Malaysian Airways, half zes. Daar kom ik niet meer onderuit.

Armin haalt een foto uit zijn zak en laat hem aan Ellen zien. CLOSE: de uit het album gepikte foto van (Niko's) Bo.

Ellen kijkt ernaar, zo te zien herkent ze de jongen niet.

ARMIN

Weet je wie dat is?

Ellen schudt haar hoofd.

ARMIN (CONT'D)

Niko's zoon. (pauze) Weet je hoe hij heet?

Bo. Met een o.

ELLEN

Niet weer, hè?

ARMIN

Ik heb hem... Het is Niko. Hij stond erop dat zijn zoon Bo zou heten. Híj, niet zijn vrouw. Alles klopt. En hij heeft ook nog een foto van Monika in het familiealbum.

ELLEN

Hoe weet je dat allemaal?

ARMIN

Van zijn vrouw, Anke. Ik heb haar opgezocht, in Haarlem.

Ellen wordt kwaad.

ELLEN

Zijn vrouw!? Wanneer!?

POV Ellen: Haar COLLEGA'S beginnen nu door en langs de planten in hun richting te kijken.

ARMIN

Ik ben ook bij Robbert geweest, Robbert Hubeek en bij de huisarts... maar zij zijn het niet... Het is Niko... Ik heb zijn vrouw verteld dat ik als kind in hun huis had gewoond en dat ik er een brief verstopt had...

Ellen schiet vooruit, kijkt hem aan, furieus.

ELLEN

Je bent gek geworden!

ARMIN

Is dat zijn bureau?

Wijst naar het lege bureau. Hij draait zich om en loopt erheen. Zijn blik gericht op het bureau.

ELLEN

Hé...! (staat gehaast op)

Armin die het bureau heeft bereikt. Op het bureau een foto van Niko met Anke. Hij kijkt er even naar en trekt dan een lade open. Er liggen allerlei oninteressante paperassen in. Hij trekt er wat spullen uit.

Ellen die nu in zijn richting komt.

Ellen kijkt beschaamd en bereikt het bureau.

ELLEN (CONT'D)

Armin!

Armin schuift wat spullen in de lade opzij. Ziet nu wat privé-spulletjes die Niko in zijn lade bewaart. CLOSE: de tastende hand van Armin met achtereenvolgens een flesje aftershave, een kammetje, een pocket van Ludlum, wat polaroidfoto's (ook van het type dat door Pakistaanse rozenverkopers wordt gemaakt) op een ervan zit Niko met een donkerharige VROUW in het café.

ARMIN

En wie is zij?!

Hij pakt de foto van Niko en Anke erbij.

ARMIN (CONT'D)

Niet zijn vrouw!

ELLEN

Stop. Stop er mee!

Armin die een doosje condooms vindt. Hij pakt het en houdt het voor Ellens ogen.

ARMIN

Hier! Niko! De loverboy van het reisbureau!

Hij heeft een verwilderde sardonische grijns op zijn gezicht. Hij neemt Ellen op met een blik die zegt: Zie je nou! Hij gaat zo verbeteren in zijn speurderswerk op dat het komisch wordt.

ELLEN

Leg terug en ga weg!

Armin die door haar woorden en uitdrukking weer even wordt teruggevoerd naar een ander niveau van bewustzijn. Hij ziet nu ook dat alle collega's verbijsterd toekijken. POV Armin: de collega's, één van hen, de knappe vrouw met het zwarte haar, is de vrouw op de polaroid. Zijn blik blijft even aan haar haken.

ELLEN (CONT'D)
 Alsjeblieft.

Armin legt de spullen terug. Hij loopt weg.

De collega's die hem nakijken en als hij verdwenen is, eensgezind de blik op Ellen richten.

Ellen die bezig is het bureau van Niko te fatsoeneren. Ze ziet al die starende blikken en probeert zich te vermennen, ze trekt een 'gewoon' gezicht en blaast een pluk haar van haar voorhoofd weg.

We horen het GELUID van een deurbel.

77 EXT/INT. HUIS ARMIN/MONIKA - AVOND (1986) 77

We zien een dichte deur opengaan. In de deuropening staat een kletsnatte Ellen. Haar haar en zomerjurkje zijn doorweekt. Ze is gebruid en ziet er aantrekkelijk uit, alsof ze zojuist van vakantie terug is. Ze heeft een fles wijn in haar hand.

ELLEN
 Hai!

Nu zien we Armin, hij is het die de deur heeft geopend.

ARMIN
 Welkom terug in de zompige delta.

Ze kussen elkaar vriendschappelijk op de wang.

78 INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - AVOND (1986) 78

Later. In de woonkamer bekijkt Armin de fles wijn die Ellen heeft meegebracht en ontkurkt hem. Terwijl Monika een droog wit jurkje in haar handen heeft. Ellen heeft zich tot op haar ondergoed uitgekleeft, ze droogt haar haar met een handdoek. Monika geeft Ellen het jurkje aan. Een beetje lacherig sfeertje.

ARMIN
 Is Ecuador een beetje een wijnland?

Armin's POV: Ellen die het jurkje aantrekt, we zien haar bruine buik en benen, ze heeft, zoveel is zeker, een goed figuur.

ELLEN
 Ik heb er alleen maar Chileense wijn gedronken.

Armin blijft net iets te lang naar Ellen kijken. Monika ziet het, maar dat lijkt haar niet te storen, integendeel, ze kijkt Armin bemoedigend toe.

Het jurkje, zo blijkt als ze het aanheeft, zit Ellen als gegoten.

MONIKA

Wat staat het haar mooi, hè?

Armin is het met haar eens. Hij knikt. Dan herinnert hij zich ineens iets.

ARMIN

Shit! De zeebaars!

Armin rent weg.

79

INT. HUIS ARMIN/MONIKA KEUKEN - AVOND (1986)

79

In de keuken zien we hem de zeebaars uit de oven halen.

Monika komt ook binnen. Samen met Monika legt hij de laatste hand aan een maaltijd die met grote zorg bereid is. Verse zeebaars, kappertjes, olijven, verse kruiden. Eigengemaakte pasta. Je ziet gewoon aan alles dat die twee er een eer in stellen om iets lekkers klaar te maken.

Monika houdt zich bezig met een schaal met pasta.

Armin besprenkelt ter afronding de vis met citroensap.

Hij pakt de schaal op, klaar om terug naar de kamer te gaan.

Monika lacht naar hem, slaat haar armen om zijn nek en drukt haar mond op de zijne. Ze kussen heel hartstochtelijk terwijl Armin, heel ongemakkelijk, die schaal met verse vis in zijn handen heeft.

Hij zet de schaal terwijl ze kussen op het werkblad neer en legt zijn handen nu op Monika's billen. Hun omhelzing is heel hartstochtelijk als Ellens stem klinkt.

ELLEN (O.S.)

Kan ik ergens mee... oh.

POV Armin. Ellen die de keuken binnenkomt en Armin en Monika ziet kussen. Ze voelt zich ongemakkelijk alsof ze zich op verboden terrein bevindt. Maar Monika gaat rustig door, zonder schaamte, en Armin kijkt, al kussend, naar Ellen met een gezicht van: ik kan er ook niets aan doen.

Monika laat hem los.

ELLEN (CONT'D)

Ik wilde vragen of ik ergens mee kan...

MONIKA

Misschien later...

Het klinkt dubbelzinnig, en zo kijkt ze er ook bij. Monika pakt de schaal met vis van de tafel en loopt naar Ellen, laat haar handen nu langs de stof van het jurkje glijden, sensueel, uitdagend bijna.

MONIKA (CONT'D)

Je moet het jurkje houden. Het is gewoon voor jou gemaakt.

80 INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - AVOND (1986) 80

Later. Aan tafel. Het ziet er heerlijk en prachtig uit. De sfeer lijkt optimaal, ook wat Ellen betreft. Ze heffen het glas, eten.

ARMIN

Hoe was het eigenlijk in Ecuador?

En onmiddellijk barst Ellen in huilen uit.

Armin kijkt verbaasd en hulpeloos naar Monika. Het is niet moeilijk te raden wat hij denkt: Heb ik iets verkeerd gezegd?

Monika troost Ellen. Ze legt haar hand op Ellens arm.

MONIKA

Rustig maar...

81 INT. HUIS ARMIN/MONIKA KEUKEN - AVOND (1986) 81

In de keuken bereidt Armin het dessert voor. Verse perziken, amandelkoekjes, amaretto.... Hij klopt de slagroom. Monika komt bij hem staan en assisteert.

MONIKA

Het komt door Niko.

ARMIN

Was die ook mee?

MONIKA

Ze is al een tijdje verliefd op hem en ze dacht dat als ze samen voor het werk in Ecuador zouden zijn...

ARMIN

Romantiek onder de poncho...

MONIKA

Niet doen! Ze is er echt kapot van. Hij heeft haar na een dag al laten zitten voor een meid uit Frankfurt. Vier weken lang heeft hij haar niet bekeken... Hier nog wat op... Ik wist wel dat het niks zou worden. Hij valt gewoon niet op haar.

ARMIN

En hoe weet jij dat dan?

MONIKA

Gewoon.

Ze houdt hem een bord voor, hij legt er wat perzik op, kijkt haar aan, vragend, onderzoekend. Maar zij richt, nadrukkelijk lijkt het, haar blik op het bord.

82

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WOONKAMER - AVOND (1986)

82

Later. Op de achtergrond Joan Armatrading op cd. Weer aan tafel, na het dessert. Armin schenkt een dessertwijn. Monika rookt een joint en geeft hem door aan Ellen.

ELLEN

(inhalerend) Ze eten er soep met bloedworst en geroosterde cavia.

MONIKA

Cavia?!

ELLEN

Cuy heet het.

ARMIN

Lekker?

ELLEN

Niet geprobeerd. Volgens Niko smaakte het net als konijn. (pauze) Weet je wat hij zei, hij zei: (doet zijn stem na) 'Ik wil geen verhouding, Ellen, ik wil me vermáken.' Daarom koos hij voor dat paard uit Frankfurt. Ik wou dat hij erin gestikt was... (pauze) in die cavia, bedoel ik.

Ze is even stil, schiet dan in de lach, een rare, bijna hysterische lach.

Armin vertrouwt het nog niet helemaal, gaat ze weer huilen? Maar nee, Ellen blijft lachen en Monika moet nu ook lachen. Tenslotte lacht ook Armin mee. Ze weten dat ze om niets lachen en dat maakt het alleen maar erger: de onstuitbare slappe lach. En er is geen houden meer aan. Ze blijven met zijn drieën lachen en lachen, tot tranen toe. Als het weer een beetje stil wordt en Ellen een slok wijn neemt, zegt Monika even gedecideerd als onverwacht:

MONIKA

(tegen Ellen) Je bent geil, hè?

Even valt er een stilte. Armin heeft de joint in zijn handen en heeft net een haal genomen. Van schrik begint hij buitensporig hard te hoesten. Zo erg dat hij niets meer kan uitbrengen. Monika legt haar hand op die van Ellen, ze streelt haar hand en arm. En zo te zien vindt Ellen het niet erg.

Armin die bijkomt van zijn hoestbui en naar Ellen glimlacht.

83

INT. HUIS ARMIN/MONIKA WC/GANG - NACHT (1986)

83

Armin zit op de WC en steekt een joint op.

Dan komt Monika naakt de gang op en loopt naar de deur van de WC.

MONIKA

Waar blijf je nou?

ARMIN

Ik weet niet of ik eh.. het wel zo'n.. goed idee vind.

MONIKA

Vind je haar niet aantrekkelijk?

ARMIN

Ja.. wel.. dat is het niet.

MONIKA

Vind je mij niet aantrekkelijk?

ARMIN

Natuurlijk wel

MONIKA

Waar wacht je dan op? Dit is je kans, man!

ARMIN

Misschien krijgen we spijt...

MONIKA

Ik zou niet weten waarvan ik spijt moest krijgen.

ARMIN

Jij misschien niet, maar ik wel...
Het is toch zoiets als...
vreemdgaan.

MONIKA

Vreemdgaan? Dan weet jij niet wat
vreemdgaan is. Elke man droomt toch
van twee vrouwen?

ARMIN

Ja.. Natuurlijk.. maar ik... eh..

MONIKA

Jij kan dat best.

ARMIN

Ja.. Natuurlijk..

Ze loopt weer weg. Armin blijft nog zitten, neemt een laatste trek, zet zijn borst uit en trekt een onverschrokken gezicht. Gooit de rest van de joint tussen zijn benen in de wc-pot.

ARMIN (CONT'D)

(voor zichzelf)

Ik kan dat ook best.

84

INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - NACHT (1986)

84

Een deur gaat open. Stemmig licht, kaarsen rond het bed. De stem van Joan Armatrading klinkt uit de speakers van de geluidsinstallatie. In bed zitten Monika en Ellen, Monika is geheel naakt en Ellen doet op het moment dat Armin binnenkomt haar BH uit. Armin doet de deur dicht.

Even later. Ze liggen met zijn drieën in bed. Monika in het midden. Ze liggen stil, met ogen open, kijkend naar het plafond. Er gebeurt niets. Dat gekmakende, spannende niets. Armin heeft zijn onderhemd en onderbroek nog aan, wat nogal sullig afsteekt tegenover die twee geheel naakte vrouwen. Hij kijkt naar opzij, naar Monika en Ellen, dan naar zijn ondergoed. Monika pakt de hand van Ellen en legt hem op Armin's pik. Tegelijkertijd begint ze Ellen te kussen. Armin kijkt er even naar en doet dan zijn ondergoed uit. Inmiddels kust Monika Ellen op de mond.

Dan draait Monika zich naar hem toe en probeert hem in de handeling te betrekken, dat lukt maar ten dele. Met strelen en kussen en manoeuvreren weet Monika het zo te arrangeren dat ze uiteindelijk toch met zijn drieën vrijen.

We zien de kaarsen, horen Joan Armatrading.

Scène 84, 85 en 86 zijn verplaatst!

85 EXT. OP DE BOOT NAAR AMELAND - OCHTEND (HEDEN) 85

Armin en Bo staan naast elkaar op het dek in wind en regen. Hondenweer. Ze kijken uit over de Waddenzee. Het GELUID van zeemeeuwen.

POV Armin: Bo staart voor zich uit.

BO
Ik heb het koud.

Hij loopt naar de deur van de passagiersruimte.

Armin kijkt nu alleen uit over het water. POV Armin: De haven van Ameland, in de verte. We zien de gebruikelijke bedrijvigheid aldaar, vissersboten, aan- en afvoer aan wal.

86 EXT. VAKANTIEHUISJE AMELAND - DAG (HEDEN) 86

Ze komen in de nog steeds stromende regen met hun rugzakken aan bij een stuk of wat vakantiehuizen die in de duinen liggen.

Later. Ze lopen een erf op. Voor de boerderij staat een bordje: 'vakantiehuisje te huur, melden bij nummer 38'.

87 EXT. VAKANTIEHUISJE AMELAND - DAG (HEDEN) 87

Ze lopen nu rond dat vakantiehuisje op het erf, kijken ernaar en naar de directe omgeving.

ARMIN
We zijn hier twee keer geweest, de eerste keer was je een maand of vijf, de laatste keer vier jaar...

Bo kijkt door een raampje naar binnen en Armin komt naast hem staan, kijkt ook naar binnen. Hij ziet de slaapkamer waar hij en Monika destijds de liefde bedreven met Bo naast zich in bed. Armin kijkt nu naar Bo die nog naar binnen loert. De aanblik grijpt hem zichtbaar aan.

ARMIN (CONT'D)
 Hier sliepen we met zijn drieën,
 jij tussen ons in.

Op dat moment klinkt achter hem een stem. Ze draaien zich om.
 Een MAN komt aangelopen, de VERHUURDER, type norske boer.

BOER
 (tikje wantrouwend)
 Het is verhuurd.

ARMIN
 Aan ons. Wij hebben het gehoord.

BOER
 Heeft u het bordje niet gezien? U
 moet zich eerst melden.

Bo heeft instant een hekel aan de boer.

BO
 We keken alleen vast even.

ARMIN
 We hebben hier vroeger ook
 gelogeerd, twee keer.

De man neemt ze nu wat nauwkeuriger op. Maar vertrouwen doet
 hij het nog steeds niet.

88

INT. VAKANTIEHUISJE AMELAND - DAG (HEDEN)

88

Ze komen met zijn drieën binnen, Bo krijgt de sleutel van de
 boer. Bo maakt een stuurse indruk. In de huiskamer geeft
 Armin, die wat te nadrukkelijk probeert de stemming er in te
 houden, commentaar op de toon van iemand die een rondleiding
 geeft.

ARMIN
 Huiskamer met open keuken...
 Koelkast, vier pits gasfornuis...
 en - jawel - het Ikea bankje...

We zien wat hij opnoemt.

Dan lopen ze door naar de gang. Ze bekijken de grote
 slaapkamer met een tweepersoonsbed.

ARMIN (CONT'D)
 ...er is helemaal niets
 veranderd...

Bo wurmt zich met zijn rugzak achter Armin langs om naar een andere kamer toe te gaan. Armin houdt Bo tegen, pakt zijn rugzak en gooit hem op het tweepersoonsbed. Bo kijkt hem niet begrijpend aan.

ARMIN (CONT'D)

Neem jij de grootste maar.

Bo loopt naar binnen richting bed. Armin loopt de gang weer in maar keert even later zachtjes terug en neemt een overdreven karatehouding aan. Vergelijkbaar als we Bo eerder (in de keuken thuis) zagen doen.

ARMIN (CONT'D)

(imiteert stem en
uitspraak van Peter
Sellers als 'inspecteur
Clouseau' die zijn
Aziatische butler de les
leest)

Must be alert like the wounded
tiger in the jungle, Cato... always
cover your back...

Bo gaat niet op de uitnodiging in. Armin laat zijn handen zakken en staat er een beetje verloren bij. Bo wil zijn jas uittrekken.

ARMIN (CONT'D)

Hou maar aan, we gaan gelijk weer
weg.

BO

Waar naartoe?

ARMIN

(geheimzinnig)

Jaha.

We zien -POV Armin en Bo- een kotter met een gelakte stuurhut en een kajuit en op het achterdek een zodiak, langs de kade. Dan zien we Bo en Armin met hengels over hun schouder naar de boot kijken. Bo kijkt Armin aan. Armin lacht geheimzinnig en gaat de loopplank op. Hij wenkt Bo hem te volgen.

De SCHIPPER -een door weer en wind geharde man met woest, golvend haar en een komische uitstraling, staat ze op te wachten. Hij schudt Armin de hand en daarna die van Bo.

SCHIPPER
Welkom aan boord. Gelijk maar gaan?

Armin knikt.

Andere hoek. We zien de kotter de haven uitvaren.

Aan boord. Bo en Armin op het dek. De kotter vaart open zee op. Water spat op.

ARMIN
De hele middag, voor ons alleen.

Bo knikt, erg enthousiast is hij niet. Armin begint de hengels gereed te maken voor het vissen. Hij geeft een lichtblauwe, splinternieuwe werphengel aan Bo.

BO
Is dat een nieuwe?

ARMIN
Voor jou gekocht, met een echte McGuire molen...

Bo pakt de hengel aan. Armin die hem van opzij opneemt.

90

EXT. WADDENZEE - DAG (HEDEN)

90

Later. Het regent. Ze liggen voor anker. We zien de nieuwe hengel van Bo op de rand van de kotter liggen.

Armin staat ernaast te vissen. In de regen. Bo zit onder het afdakje op een bank. Hij drinkt een blikje cola en speelt lusteloos met zijn 'Gameboy', om de tijd door te komen.

Armin die naar Bo kijkt, teleurgesteld over de hele situatie.

ARMIN
Als we vanmiddag terug zijn, huren we gelijk fietsen... misschien een tandem.

BO
Dat vind jij toch van die onhandige rottingen?

Na een pauze.

ARMIN
Moeten we het er niet eens over hebben?

BO

Waarover?

Bo speelt door op zijn Gameboy.

ARMIN

Over wat ik je verteld... dat ik niet je biologische vader ben.

BO

Daar was ik al bang voor.

ARMIN

Waarvoor?

BO

(cynisch)

... een gezellig weekendje met zijn tweetjes om alles fijn uit te praten...

Die opmerking komt hard aan bij Armin. Hij overdenkt hoe hij de draad van zijn verhaal weer zal oppakken als...

er een ver GESCHREEUW klinkt. Heel ijl, bijna onhoorbaar.

De schipper is uit zijn stuurhut gekomen, zijn blik ergens opgericht.

SCHIPPER

O, o. Stelletje druiloren!

Hij brengt zijn verrekijker voor zijn gezicht. Armin kijkt nu in dezelfde richting. POV Armin: Op een zandplaat ligt een zeilboot, een paar JONGENS en MEISJES staan op de plaat en zwaaien wild met hun armen om hun aandacht te trekken. We horen het GESCHREEUW nu luider.

De schipper keert terug naar zijn stuurhut.

ARMIN

Er zijn dingen die ik je vertellen wil, die ik je vertellen moet.

We horen de dieselmotor hoge toeren maken, we merken dat de boot draait en weer vaart.

BO

Gaan we weer varen?

ARMIN

Ik wil niet dat er tussen jou en mij leugens bestaan, daarom moet je alles weten wat ik weet...

BO
Ik wíl niks weten...

Het GESCHREEUW klinkt nu luider.

Bo die naar opzij kijkt. Armin ook.

Ze hebben de zandplaat bijna bereikt.

Later. De zodiak van het achterdek vaart richting zandplaat. De mast van het zeilschip is gebroken. We kunnen nu de gestrande meisjes en jongens goed zien. Ze zijn een jaar of vijftien, zestien. Een van de meisjes draagt een baseball petje. Ze zijn doorweekt en verkleumd en, vóór alles, opgelucht dat ze nu opgepikt worden.

91 EXT. WADDENZEE - DAG (HEDEN) 91

Later. De schipper vaart de zodiak tegen de kotter aan en legt vast. De kinderen helpen elkaar aan boord. Het meisje met het petje als laatste. Ze ziet Bo en kijkt naar hem. Bo die naar het meisje kijkt. Hij lijkt voor het eerst te ontwaken uit zijn knorrige lethargie.

Later. We zien de kotter, met daarachter, op sleeptouw, de zeilboot.

Aan boord. Armin staat in zijn eentje in de regen op het dek te vissen. Hij kijkt opzij. POV Armin: In de kajuit zit het groepje te roken, te drinken, te kletsen en te lachen. Bo zit erbij. Hij heeft zich kennelijk bij hen aangesloten. Hij en het meisje met het petje zitten dicht naast elkaar en zijn in gesprek.

De schipper komt met een blikje bier naar Armin toe. Geeft hem het blikje. Ziet waar Armin naar kijkt.

ARMIN
Laten we zo maar teruggaan.

De schipper knikt.

92 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - NACHT (1986) 92

Na de vrijpartij in bed. Monika, Ellen en Armin liggen tegen elkaar aan, moe en tevreden, zo te zien. Monika nog in het midden, maar Ellen en Armin zijn van plaats gewisseld. Ze drinken witte wijn uit de fles die ze aan elkaar doorgeven.

MONIKA
Ik moet iets vertellen.

Ik ben zwanger.

Armin en Ellen kijken Monika aan.

MONIKA (CONT'D)
Vanochtend heb ik een test
gedaan... Ik ben in verwachting.
Echt.

ARMIN
Jezus Moon! Waarom heb je dat niet
gelijk gezegd, vanochtend?

MONIKA
Dit is toch een veel mooier moment.

Ellen kust Monika. Armin legt zijn hoofd op Monika's buik.
Ontroerd kust hij haar zachte, bleke huid.

ARMIN
Het was die keer in de auto. In het
Amsterdamse Bos... Ik weet het
zeker.

Monika aait Armin's haar en haar gedachten dwalen af. Ze
spreekt zijn veronderstelling niet tegen.

93 EXT. AMSTERDAMSE BOS - NACHT (1986) 93

De plaats en tijd van de vermeende bevruchting. Heel even
zien we de gele Renault in het bos staan, in de stromende
regen. Het bliksemt en de auto wordt verlicht.

94 INT. HUIS ARMIN/MONIKA SLAAPKAMER - NACHT (1986) 94

Vervallen

95 EXT. AMELAND - DAG (HEDEN) 95

We zien Armin fietsen. Alleen. Hij fietst als het ware aan
ons voorbij. Dan zien we Bo achter hem zitten. Ze rijden op
een tandem. Tegen het groene door wind geteisterde decor van
weilanden en rietkragen. Armin doet zijn uiterste best om
tegen de wind in te komen, Bo laat zich fietsen.

Scene 95, 96, 97, 98, 99, 100 en 101 zijn vervallen

96

EXT. AMELAND DIJK - DAG (HEDEN)

96

Later. Armin en Bo op de tandem. Ze fietsen langzaam over een dijk, met uitzicht op de zee. Ze praten niet. Ze lijken beiden in gedachten verzonken. Het lijkt alsof ze de enige levende zielen zijn in een guur en desolaat landschap.

Hij en Bo staan naast elkaar op de dijk.

ARMIN

Dit vond ze het mooiste wat er was... Hier op de dijk staan.

Ze staan enige tijd stil naast elkaar, starend naar dat beeld.

BO

Soms weet ik niet meer hoe ze eruit ziet, dan zit ik in de klas en probeer ik me haar gezicht voor te stellen, maar het lukt niet...

Armin kijkt nu naar hem, Bo blijft naar dezelfde plek staren.

BO (CONT'D)

... dan weet ik niet meer of ze blauwe of bruine ogen had, of ze groot of klein was... alles is ineens weg... ..en dan moet ik thuis naar foto's kijken om het me weer te herinneren...

Armin kijkt naar Bo. Stilte. Die plotseling doorbroken wordt door het GELUID van scooters. Het is het groepje met het meisje met het petje. Ze zijn op drie scooters, de meisjes zitten achterop bij de jongens. Alleen het meisje met het petje heeft een scooter voor zichzelf en zo ziet ze er ook uit, als een meisje dat zélf rijdt. Ze stoppen niet ver bij Armin en Bo vandaan.

PETJE

Hé Bo! Zin om mee naar Hollum te gaan?

BO

Hollum? Daar staat ons huisje.

PETJE

Er speelt een band in 'De Schuur'.

Ze kijkt Bo verwachtingsvol aan.

Bo kijkt nu naar Armin.

BO

Nee...

ARMIN

Misschien is het wel leuk.

Ga maar, kan ik vanavond eindelijk mijn boek uitlezen...

Hij knikt hem aanmoedigend toe, Bo aarzelt nog even, glimlacht naar zijn vader.

BO

(stoer)

Wat voor band?

Bo stapt achter op de scooter van het meisje. Met snerpend lawaai scheuren de scooters over de dijk weg.

Armin kijkt ze na. POV Armin: ze worden kleiner en kleiner onder een overweldigende regenlucht.

Armin die zich weer omdraait, hij is nu alleen, kijkt uit over de zee. Het is weer stil.

97 INT. CAFE AMELAND - AVOND (HEDEN) 97

Armin die aan een tafeltje zit en een boek leest, zo ver mogelijk bij de (enkele) andere GASTEN vandaan. Aan een tafeltje wordt geklaverjast. Een suffe bedoening waar een man alleen maar op een manier overeind blijft: gestaag doordrinken. Hij drinkt zijn glas whisky leeg, de BARKEEPPER pakt het lege glas en geeft hem een nieuwe, en wijst richting bar. Armin kijkt langs de bar. Helemaal aan het andere eind ervan zit nog een man alleen, de schipper. Hij rolt een shagje, een zware. Hij knikt naar Armin, en heft zijn glas. Armin knikt terug en heft zijn nieuwe glas.

98 INT. CAFÉ AMSTERDAM - AVOND (1992) 98

Vervallen

99 INT. CAFE AMELAND - AVOND (HEDEN) 99

CUT TO: Armin en de schipper aan de bar in Ameland. De schipper is naast hem komen zitten. Zo te zien al een tijdje terug. Ze drinken whisky.

SCHIPPER

Waar is -'ie nu dan?

ARMIN
Met die meid mee.

SCHIPPER
Die met dat petje?

Armin knikt.

SCHIPPER (CONT'D)
Dat wordt friemelen in het donker,
wedden? Er wordt hier op Ameland
wat afgerotzood, man! Hormonen.
Biologie.

Hij lacht er zelf om, een beetje te luid. De barkeeper brengt twee volle glazen whisky. Ze proosten.

ARMIN
Op de biologie...

Ze nemen een slok.

ARMIN (CONT'D)
Heb jij kinderen?

Later.

Armin en de schipper zitten nog steeds naast elkaar maar nu met hun rug tegen de bar.

ARMIN (CONT'D)
Het zijn gewoon killers,
spermatozoïden. Pure killers...
Komen ze een vijandige zaadcel
tegen, eentje van een andere man,
dan maken ze hem af... en gaat hij
een keer vreemd met een vrouw van
wie hij wéét dat ze een vaste
partner heeft, dan zal hij twee
keer zoveel sperma in die vrouw
achterlaten.

SCHIPPER
Wie?

ARMIN
Wie?! De vent die je vrouw neukt
natuurlijk.

100 EXT. CAFE AMELAND - NACHT (HEDEN)

100

Armin zit op de tandem en de schipper probeert hem te duwen. Twee dronken mannen in de nacht, het wil aanvankelijk niet echt lukken. Het licht van de vuurtoren verlicht ze af en toe. Ze proberen het opnieuw. Armin komt eindelijk op gang, in wankel evenwicht.

ARMIN

Laat maar los.

SCHIPPER

Hè?

Hij duwt nog steeds, maar zo onbesuisd dat het contraproductief dreigt te werken.

ARMIN

Los!

De schipper laat los en blijft achter terwijl Armin weggrijdt, zigzaggend en zonder licht. De schipper hijst zijn broek op en kijkt Armin na.

101 EXT. VAKANTIEHUISJE AMELAND - NACHT (HEDEN)

101

Hij rijdt het terrein op van het grote huis waarachter het vakantiehuisje staat. Hij moet een bochtje maken, knalt tegen een metalen vuilcontainer aan en valt van de tandem. Kabaal. Een hond begint te blaffen. Armin blijft liggen. Kennelijk is hij niet in staat zijn lichaam de juiste prikkels te verschaffen om op te staan.

In het grote huis gaat een licht aan.

Armin die nu onder de tandem vandaan probeert te kruipen. Dan wordt zijn gezicht beschenen door een zaklantaarn, hij heeft een wondje aan zijn hoofd. De BOER staat, in pyjama met daarover een jas, over hem gebogen en helpt hem overeind.

BOER

Je maakt iedereen wakker...

ARMIN

Klote tandems.

De man ondersteunt Armin en loopt met hem mee naar het huisje.

Als ze daar zijn aangekomen klampt Armin, in het buitenlicht van het huisje, de man aan en kijkt hem even ernstig als bezopen aan.

ARMIN (CONT'D)
Heb je kinderen?

BOER
Waar is je sleutel?

ARMIN
Heb je kinderen?

De man knikt.

ARMIN (CONT'D)
Een op de tien kinderen is niet
verwekt door de veronderstelde
vader.

BOER
Ssst... Je sleutel!

De man kijkt Armin nog even aan, Armin vist zijn sleutel uit zijn zak, dan loopt de man weg. Armin steekt de sleutel in het slot, draait zich om naar de man.

ARMIN
(luid)
Eén op de....

BOER
SSSSST!!!!

Armin die de deur opent.

102 INT. VAKANTIEHUISJE AMELAND - NACHT (HEDEN)

102

Armin in de gang, hij loopt richting slaapkamers. Hij kijkt Bo's kamer binnen, Bo ligt in bed. Hij slaapt zo te zien. Er ligt iets op de grond, de bal waarmee Bo altijd in zijn hand slaapt.

Armin komt dichterbij, kan het bijna niet geloven. Hij kijkt naar Bo, dan weer naar de bal. Hij raapt hem op. Zichtbaar aangedaan door dit grootse moment.

Om te ontdekken of Bo echt niets in zijn hand heeft, trekt hij voorzichtig het dekbed omhoog, stukje voor stukje. Hij ziet Bo's ene hand, leeg, gaat dan op zoek naar zijn andere, die in het midden van het bed moet liggen. Hij ziet de arm, trekt het dekbed nog iets hoger, ziet dan Bo's hand... en ontdekt daarin een andere hand. Hij trekt het donsdek nu helemaal weg, het naakte lichaam van het meisje met het petje onthullend.

Het meisje wordt wakker en trekt het donsdek snel over zich heen.

PETJE

Jezus! Wat is dit!? Hé!

Nu schrikt Bo ook wakker. Hij kijkt om zich heen, probeert de situatie te overzien.

BO

Wat is er? Wat doe je hier!?

Armin die glazig naar het meisje staart.

ARMIN

Je sliep zonder je bal en ik eh...

BO

Ga weg. Ga uit de kamer! Waar ben je mee bezig?

ARMIN

Ik dacht dat je voor het eerst zonder die bal...

Hij maakt een onzekere beweging waaruit zijn dronkenschap blijkt.

PETJE

Hij is dronken.

BO

Sodemieter op nou!

Het meisje grijpt haar kleren bij elkaar en wil opstaan.

ARMIN

Je begrijpt het niet, Bo. Ik hou van jou... Wacht nou, je hoeft niet weg.

Armin probeert het meisje tegen te houden en raakt haar onhandig aan.

PETJE

Blijf van me af!

Ze rukt zich los, geeft Armin een duw waardoor hij op het bed valt. Petje rent de kamer uit, met haar schoenen in haar handen.

BO

Wacht! (dan tegen Armin) Waarom doe je dit...?! Smeerlap!

Bo begint zich aan te kleden.

ARMIN (TEGEN BO)
Smeerlap? Weet je wie een smeerlap
is? Niet ik, hoor. Je echte vader,
dat is pas een smeerlap, die kon
niet van je moeder afblijven en lag
waarschijnlijk ook op zijn
veertiende jonge meisjes te
neuken...

Bo's aandacht is zo gericht op zich snel aankleden en Petje's
vertrek dat het nog niet tot hem doordringt...

ARMIN (CONT'D)
Jouw vader.

Nu begint Bo te beseffen wat Armin vertelt. Hij kijkt
ongelovig naar Armin.

BO
Niet doen!

Bo wil dit absoluut niet horen.

BO (CONT'D)
(bijna smekend)
Niet doen!

ARMIN
(vol walging)
Niko Neerinckx...

Bo stuift dan op hem af. Hij slaat op Armin in. Als een
bezetene. Armin verweert zich niet. Hij dekt met zijn handen
zijn gezicht af en incasseert de slagenregen. Tot Bo uitgeput
stopt met slaan.

Volgt een hijgende stilte. Ze kijken elkaar aan.

Armin leest in Bo's ogen de aangerichte schade. Hij wil iets
zeggen, maar vindt de woorden niet.

ARMIN (CONT'D)
Bo... Bo!

Bo verlaat de kamer. En terwijl Armin als een boeteling op
het bed zit, hoort hij de buitendeur met een dreun
dichtslaan.

104 EXT. OP DE BOOT NAAR AMELAND - DAG (HEDEN) 104

Het golvende water van de zee. Grijs en woest. Meeuwen in de lucht.

Armin staat op de boot, onderweg naar het vaste land. In tegenstelling tot tijdens de heenreis, bevindt hij zich alleen bij de reling en kijkt hij uit over het water.

Hij draait zich om en kijkt omlaag naar het dek beneden hem waar 'het groepje' met Bo staat. POV Armin: Ze kletsen en lachen in de wind. Alleen Bo en Petje staan naast elkaar en zeggen niks. Petje legt een arm om zijn schouder.

Armin kijkt naar hem.

105 EXT. HAVEN HOLWERD - DAG (HEDEN) 105

De boot stroomt leeg. Armin staat met zijn rugzak om zijn schouder te kijken naar het verkeer dat uit het laadruim komt. De scooters van het groepje rijden zijn kant op. Ze passeren hem. Bo kijkt hem aan. Armin steekt zijn hand op.

ARMIN
(schreeuwt)
Bo! Bo!

Ze zijn al voorbij.

Armin kijkt ze na.

106 EXT. HUIS ARMIN/ELLEN - DAG (HEDEN) 106

Armin zit achterin een taxi, de taxi rijdt langzaam, de CHAUFFEUR kijkt naar opzij, naar de huizen.

ARMIN
Hier is het.

De chauffeur stopt. Armin overhandigt hem een briefje van vijftig euro. Terwijl de chauffeur het wisselgeld zoekt kijkt Armin naar buiten, naar de deur van zijn huis. POV Armin: de deur die opengaat en Dees die naar buiten komt en de deur achter zich sluit.

Armin die verbaasd naar Dees kijkt. Hij wil iets gaan roepen, maar op dat moment wil de chauffeur hem zijn geld overhandigen.

CHAUFFEUR

Meneer? Vijfentwintig,
vijfendertig, vijfenveertig... met
vijf maakt vijftig.

Armin bergt het geld op en stapt uit, zijn blik gericht op de straat. Hij sluit de deur al bijna achter zich, bedenkt zich dan en grist zijn rugzak van de bank. Hij sluit de deur, doet de rugzak om zijn schouder, kijkt om zich heen. POV Armin: Er lopen en fietsen wat mensen op straat, maar van Dees geen spoor meer.

Armin blijft nog even staan kijken en opent dan met zijn sleutel de deur.

107 INT. HUIS ARMIN/ELLEN GANG/WOONKAMER - DAG (HEDEN) 107

Hij is net binnengekomen, zet zijn rugzak neer. Hij loopt naar de huiskamer. Kijkt naar de tafel. POV Armin: Er staan twee lege glazen wijn op tafel.

108 INT. HUIS ARMIN/ELLEN TRAP/OVERLOOP - DAG (HEDEN) 108

Hij loopt de trap op en over de overloop langs zijn slaapkamer. Het bed is opengeslagen, verkreukelde lakens. Hij loopt naar de badkamer, de deur staat op een kier. We horen het GELUID van de douche.

109 INT. HUIS ARMIN/ELLEN BADKAMER - DAG (HEDEN) 109

Hij opent de deur, ziet Ellen onder de douche staan. Ze houdt haar gezicht onder de straal, met gesloten ogen. Het heeft iets meditatiefs, dan opent ze haar ogen en terwijl ze haar gezicht draait ziet Ellen Armin staan. Er gaat een siddering van schrik door haar lichaam. Ze draait de kraan dicht.

ELLEN

Ik schrik me dood... Zijn jullie al terug!?

Armin kijkt haar alleen maar aan.

Ellens onzekere gezicht. Ze pakt een handdoek en begint zich af te drogen.

110 INT. HUIS ARMIN/ELLEN WOONKAMER - DAG (HEDEN) 110

Ellen heeft zich inmiddels afgedroogd en loopt nu in een badjas rond. Armin staat bij het raam en kijkt naar buiten.

ELLEN
 (borstelt haar haar) Waarom is hij
 niet gelijk met jou meegekomen?

ARMIN
 Hij is verliefd. Op een meisje uit
 Abcoude. Ze rijden samen naar huis,
 op de scooter...

ELLEN
 Verliefd? Dat is snel gegaan.

ARMIN
 (draait zich om)
 Ja, het leven zit vol onverwachte
 wendingen.

ELLEN
 Is het een leuk meisje?

ARMIN
 Het is maar waar je van houdt...

Stilte. Ze kijken elkaar aan.

ELLEN
 Waarom zijn jullie eigenlijk een
 dag eerder teruggekomen?

ARMIN
 Stop ermee.

ELLEN
 Hm?

ARMIN
 Geen vragen. Vertel me iets. Iets
 dat ik wil horen.

Ellen die hem aankijkt, begint te begrijpen waar hij op
 doelt.

Op dat moment gaat de telefoon. Ellen neemt op, maar al te
 blij met die ontsnappingsmogelijkheid.

ELLEN
 Hallo? ...Een ogenblikje.

Ellen draait zich geschrokken om naar Armin.

ELLEN (CONT'D)
 Het ziekenhuis, voor jou...

Armin neemt de hoorn bezorgd van haar over.

ARMIN

Hallo?

111 EXT. STRAAT - DAG (HEDEN) 111

De Toyota van Armin scheurt als een bezetene door het verkeer. Hij haalt gevaarlijk in en schiet een oprit van een snelweg op.

112 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 112

Met een rotgang rijdt de Toyota het parkeerterrein van een streekziekenhuis op.

113 INT. INTENSIVE CARE/GANG - DAG (HEDEN) 113

Armin en Ellen lopen gehaast door een ziekenhuisgang. Ze lopen de intensive care afdeling op. Ze worden tegengehouden door een verpleegster. Van een afstand zien we ze praten. Armin wordt meegenomen door de verpleegster en Ellen gaat in de gang op een bankje zitten wachten.

114 INT. INTENSIVE CARE/KAMER - DAG (HEDEN) 114

Armin komt binnen in een kamer, hij kijkt schuin omlaag, wij zien nog niet wie er in het bed ligt. We horen het GELUID van een zuurstofpomp, en monotone piepjes. Zien boven Armin's hoofd de monitor die de lichaamsfuncties zichtbaar maakt.

Dan zien we naar wie Armin kijkt, zijn vader, Huib. Die aangesloten is aan slangen en een beademingsapparaat. Hij heeft schaaf - en snijwonden op zijn armen en gezicht. Armin legt zijn hand op zijn vaders schouder. Zijn vader opent zijn ogen, kijkt naar hem.

Armin knikt bemoedigend naar zijn vader.

ARMIN

Hai pa.

115 INT. INTENSIVE CARE/GANG ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 115

Armin en Ellen drinken koffie.

ARMIN

De schedelbasisfractuur schijnt nog het minst gevaarlijk te zijn... hij heeft inwendige bloedingen en als die niet stoppen...

(MORE)

ARMIN (CONT'D)

Volgens de mensen van de ambulance
is hij tegen de vangrail gereden en
over de kop geslagen. Van zijn
Jaguar schijnt niets over te
zijn...

Misschien moet jij maar naar huis gaan.

ELLEN

Wil je niet dat ik hier bij je
blijf?

ARMIN

Ik heb liever dat je thuis bent
voor als Bo belt...

116

EXT. PARKEERTERRAIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN)

116

Ze lopen naar hun auto. Armin wil nog iets zeggen, hetgeen
schoorvoetend gebeurt.

ARMIN

Ik... als Bo belt... het is nogal
uit de hand gelopen op Ameland en
... hij... ik heb het hem verteld
van Niko...

Ellen heeft het geopende portier al vast. Ze neemt hem
geschrokken op.

ELLEN

O nee...

ARMIN

Het was helemaal het verkeerde
moment... maar hij weet nu in ieder
geval de waarheid. Hoewel de
waarheid niet meer erg in de mode
is...

Ellens gezicht, ze begrijpt de steek onder water.

ELLEN

Het is Niko niet.

ARMIN

Hou op Ellen. Ik weet het zeker.

ELLEN

Je hebt het mis.

ARMIN

Ga nou maar.

Ellen schudt haar hoofd. Begint te huilen.

ELLEN

Het is iemand anders...

Ellen huilt nu, ze slaat haar armen om hem heen en zegt wat ze al heel lang heeft willen zeggen, maar niet durfde, niet kon vertellen.

ELLEN (CONT'D)

Het is iemand anders, Armin. Het is niet Niko, het is iemand anders.

Armin bevriest. Hij wil haar aankijken, maar ze houdt hem zo stevig vast dat hij haar gezicht niet kan zien. Hij werkt zich los uit haar greep, wat door haar verzet lastig is, hij moet er echt kracht voor gebruiken waardoor het er bijna wreed uitziet. Ze kijkt naar omlaag. Hij pakt haar kin, brengt haar gezicht naar omhoog, dwingt haar om hem aan te kijken.

ARMIN

Wie?

Ze kijkt hem aan. Ze huilt, snottert als een kind. Ze wil haar gezicht uit zijn greep bevrijden, maar Armin kent nu geen pardon. Hij houdt haar nog steviger vast.

ARMIN (CONT'D)

Wie?

Ze schudt haar hoofd.

ARMIN (CONT'D)

Wie??!! Godverdomme!!!

Hij trapt het portier van de auto dicht. Met de KLAP van de deur start een snelle montage van alle 'verdachte mannen', terwijl we die klap vreemd hol horen NASUIZEN als een vervormde echo.

117 INT/EXT. FLASHBACKS - VERLEDEN

117

De beelden:

Robbert lacht tegen Armin en reikt hem een glas aan (scène 29). De huisarts die glimlacht tegen Armin in de spreekkamer (scène 34). De lachende man op de polaroidfoto met Monika die Armin in de Renault 5 vindt (scène 46). Dees die naar Monika lacht als ze met hem aan het dansen is (scène 38). Een lachende Niko op een foto bij hem thuis aan de muur (scène 62).

De machobezorger die bouwmaterialen heeft afgeleverd en in de slaapkamer met zijn gezicht dicht bij Monika staat terwijl zij beiden lachen om iets wat hij gezegd heeft (scène 14).

118 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 118

We zien het portier van de auto opnieuw dichtgetrapt worden, horen wederom de KLAP.

Armin die Ellen nog steeds strak aankijkt.

ARMIN

Wie?!

ELLEN

Toen jullie dat nieuwe huis kregen... die verbouwing... Monika hielp toen mee weet je nog?...

ARMIN

(ongeduldig)

Ja!

119 INT. HUIS ARMIN/MONIKA - DAG (1986) 119

CUT TO: Het nieuwe huis. Zeer korte flash back. We zien de werkzaamheden in het huis destijds. Monika met een verfrroller die een muur wit, Dees die op de achtergrond rommelt aan een stopcontact.

120 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 120

ELLEN

Op een middag, jij moest ergens heen en toen bleef zij achter... met...

121 INT. HUIS ARMIN/MONIKA - DAG (1986) 121

CUT TO: Dees die nu naar Monika kijkt en lacht.

122 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 122

CUT TO: Armin's gezicht terwijl hij luistert naar Ellen.

ARMIN

Dees...

Ellen schudt haar hoofd.

ELLEN

... Nee...

123 INT. HUIS ARMIN/MONIKA - DAG (1986) 123

CUT TO: Ceintuurbaan. Zeer korte flash back. Dees die in werkkleding de deur uitgaat.

DEES

(luid en vrolijk) De mazzel!

Hij sluit deur achter zich, we horen de DREUN.

124 INT. HUIS ARMIN/MONIKA - DAG (1986) 124

CLOSE: Monika's mond die een haaltje van een joint neemt. Ze neemt de joint uit haar mond, we volgen hem tussen haar vingers. Hij hangt in de lucht. Uitnodigend. De joint wordt nu overgenomen door een mannenhand. Het is de bouwvakker van Bouwvaria. Hij neemt lachend een trekje. Monika verdwijnt de keuken in terwijl ze het bovenstuk van haar overal losmaakt. De bouwvakker kijkt haar na, haalt een papier uit zijn borstzak en een pen.

BOUWVAKKER

Kunt u hier even tekenen?

Nu pas zien we Huib die het papier aanneemt en snel een handtekening zet. De bouwvakker kijkt allang weer in de richting waar Monika verdwenen is, pakt het papier weer aan en geeft de joint aan Huib. Dan gaat hij weg met een grote glimlach op zijn gezicht.

BOUWVAKKER (CONT'D)

Bedankt!

Huib blijft achter met de joint in zijn handen. De deur slaat. Huib drukt de joint uit in een asbak en loopt naar de keuken.

125 INT. HUIS ARMIN/MONIKA KEUKEN - DAG (1986) 125

Monika staat bij de kraan, ze heeft het bovenstuk van haar overal uitgetrokken en om haar middel geknoopt. Ze staat met haar rug naar ons toe en heeft geen B.H. aan. Haar haren zijn verward. Ze verwijderd met water verfspatten van haar handen en armen. Ze ziet er ontegenzeggelijk aantrekkelijk en sensueel uit. En het POV voelt aan alsof er naar haar gekeken wordt. Nu zien we Huib in de deuropening staan. In zijn werkkleding. Hij kijkt naar Monika.

Monika kijkt op en ziet Huib kijken. Dan draait Monika zich om en pakt een handdoek. Ze begint zich naar Huib toe gekeerd af te drogen. Huib kan zijn ogen niet van haar afhouden.

Na een korte stilte.

MONIKA
Je bent geil, hè?

Ze lacht zoals alleen Monika lachen kan, onbevangen en uitdagend tegelijk.

126 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - DAG (HEDEN) 126

ARMIN
Dat kan niet... Dat geloof ik niet...

Ellen kijkt hem aan.

ARMIN (CONT'D)
Je liegt! Wat een onzin! Ben je nou helemaal gek geworden! Wat een flauwekul!! Wat probeer je te doen?! Je liegt!!!

Armin loopt woedend weg. Ellen blijft alleen achter. Dan komt Armin woedend teruglopen en begint Ellen te slaan. Ze valt tegen de grond. Woedend stapt Armin in de auto en scheurt weg. Hij laat Ellen op het parkeerterrein achter.

127 EXT. AMSTERDAMSE BOS - SCHEMERING (HEDEN) 127

Schemering. Armin's Toyota staat op de plek waar de gele Renault in scène 1 stond, de vermeende bevruchtingsplek, met de lichten aan. Armin zit achter het stuur met de deur open. Hij huilt. De ruitenwissers zijn aan zonder dat het regent. Af en toe gaan ze heen en weer. Opeens verschijnt de strippende Monika uit scène 1 heel even tussen twee slagen van de ruitenwissers.

In de verte klinkt het heldere geluid van een nachtegaal. Keer op keer.

128 INT. INTENSIVE CARE/GANG - AVOND (HEDEN) 128

Armin zit op het bankje, gebogen, getergd, wachtend. Het duurt even. Een VERPLEEGSTER in het groen komt uit de deur.

VERPLEEGSTER

We zijn klaar, u kunt naar binnen
hoor.

Hij staat snel op en loopt al naar de deur.

VERPLEEGSTER (CONT'D)

Aan het eind van de dag besluit de
dokter of een tweede operatie nodig
is.

Armin luistert niet en gaat naar binnen.

129 INT. INTENSIVE CARE/KAMER - AVOND (HEDEN)

129

Armin staat bij het bed van zijn vader. Hij kijkt naar hem.
POV Armin: Huib heeft zijn ogen gesloten. Armin kijkt naar de
slangen en de stekkers. Niets lijkt gemakkelijker dan er een
uit te trekken. Dan hoort hij een zacht gekuch. Hij kijkt
weer naar zijn vader. Huib heeft zijn ogen nu geopend. Kijkt
hem aan. En Armin kijkt zijn vader aan. Vol ingehouden woede.

Huib probeert iets te zeggen maar door alle slangen lukt het
niet meteen. Hij kucht zachtjes. Hij beweegt zijn lippen,
maar er komt nog geen geluid uit. Dan klinkt er een rasp
geluid. Heel zacht...

Armin brengt zijn gezicht dicht bij dat van zijn vader om hem
te kunnen verstaan.

HUIB

(hees gefluister)

Dag.. lieve jongen.

Armin blijft Huib aankijken. Dan zien we de tranen in zijn
ogen verschijnen. Hij begint te huilen.

Terwijl Huib hem aankijkt.

130 EXT. STRAAT ARMIN - AVOND (HEDEN)

130

Armin's auto rijdt over straat. Hij komt de straat in waar
hij woont en stopt op enige afstand van zijn huis. Er brandt
alleen licht in de huiskamer de rest van het huis is donker.
Ellen zit aan tafel. Plotseling krijgt Armin een ingeving,
hij keert zijn auto en rijdt weg. Binnen in het huis gaat de
telefoon. Ellen staat op en neemt op.

131 EXT. SKATEBOARDBAAN - AVOND (HEDEN) 131

Armin stopt in zijn auto bij de skateboardbaan. Hij kijkt rond. Er zijn enkele jongens aan het skaten. Dan ziet hij het Surinaamse meisje uit scène 40 staan aan de andere kant van de baan. Hij loopt op haar af en blijft voor de skatebaan staan.

ARMIN (ROEPT)
Heb je Bo gezien?

Het meisje kijkt hem aan en schudt haar hoofd. Voorlangs skaten skaters.

ARMIN (CONT'D)
Weet je waar hij is?

Het meisje schudt weer met haar hoofd. Armin kijkt nog even rond en draait zich dan om. Hij stapt in en denkt na. Armin krijgt een nieuwe ingeving.

132 EXT. HUIS HUIB - AVOND (HEDEN) 132

De Toyota Corolla van Armin komt aan bij het huis van Huib. De lichten zijn uit. De scooter van Petje staat voor de deur. Armin loopt naar het raam en kijkt naar binnen. Bo zit bij het licht van de televisie op de bank, met een kat op zijn schoot, hij aait de kat en kijkt naar de tv. Petje ligt tegen hem aan, ze roken een jointje.

Armin loopt naar de voordeur en gaat naar binnen.

133 INT. HUIS HUIB - AVOND (HEDEN) 133

Hij opent zachtjes de deur van de huiskamer.

ARMIN
Bo?

Ze kijken verbaasd op. Bo ziet zijn vader en kijkt boos weg. Het meisje gaat rechtop zitten en maakt gehaast de joint uit.

ARMIN (CONT'D)
Bo... opa heeft een ongeluk gehad..

Armin loopt de kamer in en gaat zitten.

ARMIN (CONT'D)
...hij ligt in het ziekenhuis.

Bo reageert nog niet.

ARMIN (CONT'D)
 Het gaat niet goed met hem.

Bo kijkt zijn vader aan.

ARMIN (CONT'D)
 Hij is over de kop geslagen met
 zijn auto...

Petje slaat haar arm om Bo heen. Ze voelt de zwaarte van de mededeling.

BO
 Gaat 'ie dood?

Armin weet het niet.

ARMIN
 Het spijt me vreselijk van
 Ameland... Ik was dronken en.. In
 ieder geval weet ik nu wie je echte
 vader is.. Maar wat ik niet weet is
 of jij het wel wil horen. En
 misschien wil je het ook wel
 helemaal niet weten maar... als ik
 het je nu niet vertel is het
 misschien te laat.

Want dan is 'ie dood.

Opa, Huib, mijn vader is jouw vader.

134 INT/EXT. SNELWEG AUTO ARMIN - AVOND (HEDEN) 134

Armin en Bo zitten naast elkaar. Armin kijkt naar Bo die uit het raam staart. Armin durft niet te beginnen. Bo zoekt geen contact.

135 EXT. PARKEERTERREIN BIJ ZIEKENHUIS - AVOND (HEDEN) 135

Armin stopt op de parkeerplaats. Bo stapt uit, Armin ook.

136 INT. INTENSIVE CARE/GANG - AVOND (HEDEN) 136

Armin en Bo komen de gang in van het ziekenhuis. Ellen zit daar te wachten, ze staat op.

ELLEN
 Het gaat slechter met hem. Ze
 belden een uur geleden.

Armin loopt naar de kamer van zijn vader. Bo blijft achter bij Ellen.

137 INT. INTENSIVE CARE/KAMER - AVOND (HEDEN) 137

Armin komt de kamer binnen. Hij loopt naar het bed van zijn vader. Hij kijkt naar hem. POV Armin: Huib opent zijn ogen. Kijkt hem aan. En Armin kijkt zijn vader aan. Vol ingehouden woede.

ARMIN

Ik weet het... van jou en Monika...

Huib die Armin aankijkt, zo te zien dringt het langzaam tot hem door waar Armin het over heeft, maar helemaal zeker is dat niet.

ARMIN (CONT'D)

Hoe heb je het kunnen doen?...
Waarom?

Huib kijkt nu van Armin weg. Maar Armin pakt zijn schouder beet en schudt hem door elkaar, het ziet er niet zonder risico uit, de toestand van Huib in aanmerking genomen.

Huib kreunt even en kijkt hem nu weer aan.

ARMIN (CONT'D)

Waarom?

Huib lijkt nu iets te willen zeggen, hij beweegt zijn lippen, maar er komt nog geen geluid uit. Dan klinkt er een raspand geluid. Heel zacht...

HUIB

Omdat...

Hij ademt zwaar.

HUIB (CONT'D)

...omdat ik een schoft ben...

Een sterke persoonlijkheid als hij is kijkt hij Armin recht in de ogen en het is voor ons niet duidelijk of hij zich op dit moment schuldig voelt of niet.

Armin blijft Huib aankijken.

138 INT. INTENSIVE CARE/GANG - AVOND (HEDEN) 138

Armin komt de kamer uit en loopt naar Bo. Armin gebaart met zijn hoofd: kom maar mee.

Bo schudt zijn hoofd: hij wil niet, durft niet.

ARMIN

Misschien krijg je nooit meer de kans om hem te spreken...

BO

Ik weet niet wat ik tegen hem moet zeggen...

ARMIN

Als je het er niet over wilt hebben, zeg je niets...

Bo twijfelt, verzamelt moed. Armin neemt Bo mee naar de deur. Binnen zien we Huib in bed liggen.

ARMIN (CONT'D)

Kom, dan gaan we samen.

BO

Ik wil alleen.

Armin kijkt hem even aan, Bo loopt naar binnen.

POV Armin: hij ziet Bo naar het bed van zijn vader lopen en daar blijven staan. Hij ziet Bo zijn grootvader begroeten. Langzaam strekt Huib zijn hand uit naar Bo. We zien hem in de lucht hangen, het duurt even en dan legt Bo zijn hand in die van Huib.

CLOSE: Bo's hand in die van Huib.

Armin die ernaar kijkt. En dan Armin die de deur sluit. Hij blijft even staan, kijkt dan op, ziet Ellen.

POV Armin: Ellen kijkt naar hem. Armin loopt naar Ellen en gaat naast haar zitten.

ARMIN

Jij wist het. Jij wist het al die tijd.

Ellen kijkt Armin aan.

ELLEN

Ze had me gesmeekt om het nooit te vertellen.

Stilte.

ELLEN (CONT'D)

Ga je bij me weg?

ARMIN

Alleen als jij van plan bent me te verlaten voor een ander, voor iemand die je wel een kind kan geven.

ELLEN

Je speelt op safe, hè? Je wilt me voor zijn.

ARMIN

Zoiets.

ELLEN

Ik ga je niet verlaten.

ARMIN

Misschien moet je iemand zoeken die je zwanger maakt...

ELLEN

Doe niet zo idioot.

ARMIN

Nee, ik meen het. Ik ben er heel goed in, hoor, in andermans kind opvoeden, bedoel ik.

Had ze er spijt van?

ELLEN

Nee. Ja, omdat ze zwanger was geworden... Voor het kind...

ARMIN

Maar niet omdat ze het gedaan had?

ELLEN

Waar het om gaat is dat het geen liefde was, alleen maar stom...
...een ongelooflijke stommititeit...

De deur gaat open. Bo komt naar buiten.

POV ARMIN: Bo die op de gang stil blijft staan, zo te zien heeft hij alles onder controle, maar dan breekt er iets op zijn gezicht door. De spanning is hem te veel geworden. Armin staat op. Bo begint in zijn richting te lopen, steeds sneller, en met iedere stap verandert de stoere puber meer en meer in een kwetsbaar jongetje. Armin wil zich over hem ontfermen, strekt zijn armen al naar hem uit... Maar Bo passeert hem en stort zich in de armen van Ellen, huilend. Ellen troost Bo. En Armin kijkt naar Bo in Ellens armen. Terwijl hij kijkt:

ARMIN (V.O)

Volgens de statistieken is het waarschijnlijk dat Bo en ik, halfbroers als we zijn, de helft van onze genen gemeen hebben. Dat verklaart ook waarom wij op elkaar lijken...

139 INT. HUIS ARMIN/ELLEN SLAAPKAMER BO - NACHT (HEDEN) 139

Armin zit aan het bed van Bo en kijkt naar hem terwijl we dit horen. Bo slaapt. Zonder bal. Armin kijkt enige tijd zonder iets te doen. Dan wordt zijn aandacht getrokken door de foto aan de muur, de foto van Monika, Armin en Bo (dan vijf jaar). Hij strekt zijn hand uit naar het fotolijstje en licht het van zijn haakje. Hij bekijkt het. CLOSE: foto: een zonnige dag, een vrolijk moment in de speeltuin van het Vondelpark, Bo draagt een baseballpet met opschrift 'mama's little angel'. Ondertussen horen we Armin.

ARMIN (V.O.)

... Volgens de sociobiologie kan ik weer van hem gaan houden nu ik weet dat ik tóch bloedverwant van hem ben... Ongeveer de helft van vroeger toen ik dacht dat hij mijn eigen kind was... want we hebben nu ook de helft minder genen gemeen.

140 INT. CAFÉ - AVOND (HEDEN) 140

Dees en Armin in een eigentijds café. Ze zitten aan een van de tafeltjes aan het raam. Dees aan het woord, hij vervolgt wat Armin ons zojuist vertelde.

DEES

Allemaal onderzocht, allemaal gepubliceerd... 'Sociaal gedrag kan evolutionair voordeel opleveren wanneer het ten goede komt aan naaste bloedverwanten.' Hamilton... Je houdt dus eigenlijk van je familie omdat je dezelfde genen deelt, genen waarvan je wilt dat ze voortleven.' Zeer aannemelijk allemaal... ervan uitgaande dat de evolutietheorie klopt...

ARMIN

Uiteraard.

DEES

En daar klopt geen zak van. Jij nog
wat?

We zien Armin. Hij staart wat voor zich uit, terwijl Dees de
aandacht van de ober probeert te vangen.

ARMIN (V.O.)

Het is een eenvoudige, bijna
rechtvaardige theorie: 'de helft
minder genen delen... dus ook de
helft minder houden van'. Hij
verklaart waarom ik, toen ik hoorde
dat ik onvruchtbaar was, even niets
van Bo moest hebben... dat moet die
ene helft geweest zijn...

141 INT. BADKAMER - OCHTEND (HEDEN)

141

Armin onder de douche, met zijn gezicht onder de straal
water.

ARMIN (V.O.)

Maar wat hij niet verklaart... is
wat ik nu voel...

Even later. Armin die zijn natte haar kamt en voor de spiegel
staat. Naar zijn spiegelbeeld blijft kijken, heel aandachtig
alsof hij zijn gezicht voor het eerst ziet.

Bo opent de deur van de badkamer. Hij aarzelt.

ARMIN

(krampachtig aardig)
Kom maar, ik ben klaar.

Hij maakt aanstalten om de badkamer vrij te maken.

BO

Ik heb geen haast.

Bo draait zich om en loopt weer de gang in.

Armin wil nog iets zeggen, maar Bo is al weg.

142 EXT. PARK - DAG (HEDEN)

142

Dees en Armin, in hun trainingspakken, rennen een rondje in
het park.

DEES

Wat dacht je dan?

ARMIN

Ik weet niet precies wat ik dacht,
alles tegelijk.

DEES

Dat Ellen en ik...?

ARMIN

Jullie hadden in ieder geval tijd
genoeg om elkaar stiekem te
ontmoeten toen Bo en ik op Ameland
zaten... Wat voor geweldig advies
heb je haar eigenlijk gegeven?

DEES

Dat ze je alles moest vertellen...

ARMIN

Hmm... (dat valt mee)

DEES

Als het absoluut niet anders kon.

Armin glimlacht, dan weer serieus.

ARMIN

Ik ben Bo kwijt.

DEES

Je wilde antwoorden... die heb je
gekregen...

ARMIN

Had ik je al verteld dat hij de
laatste dagen zonder die bal in z'n
hand slaapt? Hij is er overheen...
ineens.

DEES

Sinds hij het weet?

ARMIN

Sinds dat meisje op Ameland...

DEES

Hm... wat de liefde al niet vermag.

Ellen die in de keuken oude levensmiddelen weggooit. De
koelkast staat open, ze gooit alles linea recta in een
vuilniszak. We horen het klaaglijk gemiauw van de kat.

Ellen pakt een halfvol blikje uit de koelkast en geeft de inhoud aan de kat. Het dier valt aan op het voedsel.

ARMIN (V.O)

Eén leugen, één moment van
onwaarachtigheid en je hele leven
verandert... Zo lijkt het
tenminste, maar zo is het niet.
Niet je HELE leven verandert, verre
van dat...

Terwijl we Armin horen: In de woonkamer bekijkt Armin een fotoalbum van zijn ouders. Huib bij een belangrijke wijnproeverij in Frankrijk. Huib in wielertenuue op de racefiets. Een foto van Huib met Bo die in overal aan de Jaguar sleutelen. Ellen komt binnen met de vuilniszak en kijkt de kamer rond. Ze ziet Armin zitten bladeren in het album.

Armin's POV: CLOSE: Armin als zesjarig jongetje op de stang van zijn vaders sportfiets, Huib ernaast. Hij sluit het album en kijkt Ellen aan.

ARMIN (V.O.) (CONT'D)

...Het meeste blijft precies
hetzelfde... voor zover dingen
precies hetzelfde kunnen blijven...
Je zit nog steeds in dezelfde stoel
tv te kijken, je staat nog steeds
iedere ochtend om kwart voor acht
op, je houdt nog steeds van Jack
Daniels en van de kleur van het
riet in de herfst...

144 EXT. HUIS HUIB - DAG (HEDEN)

144

Armin en Ellen die naar de auto lopen, onderweg zet Armin de vuilniszak bij de weg. Ellen stapt in met de reismand van de poes. Armin kijkt nog een keer naar het huis van zijn vader. Armin's POV: de villa.

Dan ziet hij de buurman naar hem kijken, naast hem zijn vrouw met een tijgerlegging aan.

BUURMAN

Gecondoleerd.

Armin knikt, stapt in.

ARMIN (V.O.)

... en je houdt nog steeds niet van
spinaziequiche of vrouwen in
tijgerleggings.

Armin start de auto en rijdt weg.

ARMIN (V.O.)

Wat er verandert, zijn de dingen
waar je niet op voorbereid bent...
de dingen waar je nooit bij stil
hebt gestaan...

145 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG (HEDEN)

145

Serene stilte, zachte vogelgeluiden. Een bepaald lint aan een grafkrans valt op: CLOSE: 'Voor onze lieve vader en grootvader, Armin, Ellen en Bo'.

We zien Bo en Armin en Ellen en Dees staan, in het zwart. Achter hen zien we een hele reeks GENODIGDEN die zijn gekomen om Huib de laatste eer te bewijzen.

Er staan een paar KRAAIEN bij de kist, het OPPERHOOFD van hen, de handen voor zijn buik ineens geslagen, kijkt naar Armin. Hij knikt. Dan loopt Armin als eerste naar het graf. Hij knielt, schept wat aarde op, kijkt nog even omlaag naar de kist en werpt dan de aarde op de kist, we horen de aarde het hout treffen.

Na Armin volgt Bo, dan Ellen, dan Dees...

We horen het doffe geluid van de aarde die op de kist valt...

146 EXT. TERRAS AAN WATER - DAG (HEDEN)

146

... en nog steeds dat geluid van aarde die op de kist valt.

We zien een terras 'zwevend' boven de Amstel, op de grens van Amsterdam en Amstelveen. Armin, Bo en Ellen zitten aan een tafeltje. Ze zijn de enige gasten. De zon schijnt. Ze drinken iets. Zonder te spreken. Bo staart naar het water. Armin kijkt naar Bo en kijkt dan naar dezelfde plek als Bo.

Stilte. In de verte klinkt het GEROMMEL van onweer. Armin staat op.

ARMIN

Even naar het toilet.

Hij staat op en steekt de weg over naar het café-restaurant waar het terras deel van uit maakt.

ARMIN (V.O.) (CONT'D)

Heb ik spijt dat ik alles overhoop
heb gehaald? Spijt dat ik de
waarheid heb achterhaald?

147 INT. TOILET RESTAURANT - DAG (HEDEN)

147

Armin die bij de wasbak staat en zijn handen wast. Afwezig, in gedachten.

ARMIN (V.O.)

Nee. Al was het maar omdat Bo nu later niet hoeft te gaan zoeken naar zijn echte vader... Ben ik tevreden over het resultaat dan? Nee, God nee!... de dingen waar je niet op voorbereid bent... gek genoeg ben ik eigenlijk mijn vader nu zelfs dankbaar dat hij het geweest is en niet Niko.

Dan klinkt achter hem een stem. De stem van Bo.

BO (O.S)

(imitatie inspecteur
Clouseau)

Always cover your back, Cato. Be prepared...

Armin draait zich om. Bo staat achter hem, een beetje schuchter.

Ze kijken elkaar aan. Gevoelsmatig duurt het lang, omdat we niet weten of Armin zal reageren en omdat we zien dat Bo al bijna weer spijt heeft van zijn toenaderingspoging.

Dan neemt Armin plotseling een komische gevechtshouding aan, daarbij zijn handen langzaam in de lucht bewegend.

ARMIN

(imitatie Cato)

Prepared like the wounded tiger in the jungle, boss...

Bo neemt nu ook de gevechtshouding aan en langzaam draaien ze om elkaar heen. Tot Armin met een enorme brul tot 'de aanval' overgaat. Bo speelt het spel mee en pareert, daarbij ook de nodige 'gevechtsgeluiden' makend. Ze hakken en trappen in de lucht dat het een aard heeft...

Op dat moment gaat de wc-deur open en verschijnt het hoofd van de KELNER. Zo te zien every inch een no-nonsense figuur. Even is het doodstil en kijken Bo en Armin naar de kelner, en de kelner naar hen. Het zou voor de hand liggen als hiermee het spel van Armin en Bo tot een eind is gekomen, maar dan...

In SLOW MOTION maakt Armin een vreemde pirouette en gaat hij verder met het gevecht. Hij geeft daarbij een oorverdovende schreeuw.

Die vreemd langgerekt en grommend de kleine betegelde ruimte vult. Op de achtergrond zien we de kelner in verbijstering toekijken.

148 INT. CAFE RESTAURANT - DAG (HEDEN) 148

Ze komen samen naar buiten. Dan houdt Bo halt.

BO
Eigenlijk ben je mijn broer, wist je dat? Nou ja halfbroer...

ARMIN
Ja, dat weet ik, dat weet ik heel erg goed Bo...

BO
(na een korte stilte) Broers...

Het is weer even stil en dan begint Bo te grinniken. Armin moet nu ook lachen. Het begint te regenen. Ze doen hun jassen over hun hoofden en lopen in de richting van het terras

Andere hoek. POV Ellen: Bo en Armin lachend aan het eind van het terras. Ellen kijkt naar Bo en Armin. Eerst verbaasd, dan aangenaam verrast.

Ze lopen nu samen op haar af. Naast elkaar, onder hun als luifels omhooggehouden jassen. We zien ze tussen de tafels en lege stoelen op Ellen afkomen. Over de houten vloer van het terras. De regen klettert omlaag. Samen doen ze de parasol open om eronder te kunnen schuilen.

FADE OUT

149 TITELS 149